

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

הודעה מטעם הועדה:

מן התמליל המתפרסם בזה הוצאו אמירות בעניינים שגילויים אסור.
כתוצאה מכך עלולה להיווצר, בנושאים שונים, תמונה מטעה או לא
מלאה, שאינה תואמת את מלוא העובדות ופוגעת בשלמות העדות.

הוועדה לבדיקת המערכה בלבנון 2006

ישיבת יום ה- 23 בינואר 2007

משתתפים: כב' השופט בדימוס ד"ר אליהו וינוגרד – יו"ר הוועדה

פרופ' יחזקאל דרור - חבר הוועדה

פרופ' רות גביזון - חברת הוועדה

אלוף (מיל) ד"ר חיים נדל - חבר הוועדה

אלוף(מיל) מנחם עינן - חבר הוועדה

העדה: שרת החוץ הגב' ציפי לבני

- 1 כב' השופט: גבירתי שרת החוץ, ברוך בואך. עדותך בפנינו כעדות
- 2 בבית משפט, כולל אזהרה, אחד מאתנו ישאל אותך
- 3 שאלות עיקריות ואח"כ חברי הצוות האחרים יצטרפו
- 4 לשאלותיו. יחזקאל, בבקשה.
- 5 י. דרור: . . . שאלותי תתחלקנה לשני גושים, כשבכל אחד מהם
- 6 בטח חברי וועדה אחרים ירצו להוסיף. בגוש הראשון,
- 7 שאני מייחד להחלטה 1701, אני אציג בצורת עסקה
- 8 דמיונית היפותטית מה יכתוב, אולי, היסטוריון בעוד
- 9 שלושים שנה. אני אומר, אולי יכתוב כך: ישראל פתחה
- 10 בפעולה בה חשובים מאד שיקולים מדיניים וצבאיים,
- 11 והגיעה להישגים מסוימים. בין ההישגים שהיא שמחה
- 12 עליהם פחות או יותר, החלטת 1701, אבל הסתבר במשך
- 13 הזמן א. שזה לא תרם כלום לפירוק החזבאללה מנשקו, כי
- 14 זה לא נכפה והם היו מהר מאד חמושים עם נשק עוד יותר
- 15 מודרני. ב. כאשר ישראל רצתה לפעול נגדם, נוכחות הכוח
- 16 הרב לאומי הפריעה לישראל יותר. ג. שהדבר היווה
- 17 תקדים ליישום כוח רב לאומי בשטחים הפלשתינאים,
- 18 שהביאו לפתרון שישראל לא הייתה שבעת רצון מתוכו. ד.
- 19 אחרון, . . . מה שאתה לא משיג בשדה הקרב, לא תקבל
- 20 אח"כ מהמערכת הבין לאומית.
- 21 צ. לבני: הבחירה שנמצאת – קודם כל אני לא יודעת, אני חושבת
- 22 שעוד מוקדם לדעת מה ייכתב בספרי ההיסטוריה
- 23 העתידיים, כי אתה עוד לא –
- 24 י. דרור אמרתי היפותטי.
- 25 צ. לבני לא, כי התהליך עוד לא נגמר. זאת אפשרות אחת. הבחירה
- 26 רק בינינו היא בדרך כלל בין אופציות שמונחות לפנינו,
- 27 והאופציה שאתה מציג כאופציה חלופית, שבה הצבא נכנס

והגיע להישגים רבים וגדולים, לא היתה להערכת	1
החלופה מול קבלת 1701. . . .	2
. . . י. דרור:	3
צ. לבני: . . . אני מפנה אתכם לפרוטוקול תכף אגיד לכם או ה-26	4
או ה-27.7 שבו אני מנסה לברר את זה עד הסוף. וכאן,	5
במסגרת החלופות להמשך, אני מניחה שיש לכם את זה.	6
י. דרור: יש לנו.	7
. . . צ. לבני:	8
י. דרור: כלומר, לא היתה תמונה או צבא לא אמר שכניסה	9
מאסיבית באמת תביא לפגיעה קשה בחזבאללה.	10
צ. לבני: אני רוצה לעשות הבחנה. הצבא נתן לנו חלופות. החלופה	11
שניתנה ביחס לכיבוש הדרום – . . . הבעייתיות שלו היתה	12
הרבה יותר גדולה, . . . אני לא אמרתי שהצבא אמר	13
שהוא לא יכול לגרום נזק יותר גדול. . . .	14
דבר שני, אני רק רוצה להעיר הערה, אתה מדבר על	15
תקדים לכוח רב לאומי באזורים אחרים, ויש איזו הנחה	16
מוסווית שזה רע לישראל. אני מציעה שנשאר את זה	17
בצריך עיון. מבחינתי, במובנים רבים, אפרופו הכנסת	18
הכוח הרב לאומי, עשינו על זה דיונים, לא רק דיון אחד,	19
דיונים נפרדים, כולל דיונים עם הצבא. כולל הערכת	20
המועצה לביטחון לאומי, שבנסיבות האלה, הכנסת כוח	21
בין לאומי היא טובה יותר, בנסיבות האלה לישראל . . .	22
ולכן אנחנו לעולם לא נוכל לדעת מה היה קורה אם, אבל	23
אני מסתכלת על השיקולים שהיינו צריכים לבחור,	24
שהייתי צריכה לשקול, ובנסיבות האלה יש תהליך.	25
ולראשונה, עכשיו אני רוצה כן להציג את הצעד היותר	26
חיובי בהחלטה 1701,	27

- 1 י. דרור : היסטוריון אחר מה הוא יכתוב?
- 2 צ. לבני : לא, תראה, זה גם על ציר של זמן.
- 3 י. דרור : ברור.
- 4 צ. לבני : אל תשכח שהיום זה יכול להיראות בצורה מסוימת, ויכול להיות שעוד חודשיים זה ייראה אחרת לטוב ולרע. כי עצם זה שצבא לבנון ירד דרומה ונמצא בדרום לבנון, זה היה מצב שלא היה בעבר וישראל ביקשה אותו וזה לא קרה.
- 7 ממשלת לבנון לא קיבלה החלטה להוריד את הצבא שלה דרומה וכל החלק הדרומי של לבנון היה בעצם מה שאנחנו קוראים חזבאללה land. הכוחות הבין לאומיים נועדו לעזור בעצם לצבא לבנון לרדת דרומה, ובראייה שלנו של עלות ותועלת, ואני גם יכולה לחזור ולסקור את כל השיקולים שהיו בעד ונגד, התועלת היתה גדולה מהעלות.
- 13 אם אתה מסתכל על זה כמבחן, ביחס להמשך, ביחס לשאלה האם ישראל תרצה כוחות בין לאומיים כן או לא, במקומות אחרים, אז בעיני זה דווקא סוג של מבחן שאני מסתכלת עליהם עכשיו, ובין היתר אני גם אומרת לאותן מדינות שהן נמצאות גם במבחן שלנו. במקום שבו ממילא ישראל לא התכוונה להישאר. ז"א האלטרנטיבה לא היתה באמת כיבוש מחדש של לבנון. כשבמקביל אנחנו מתחילים לראות שהחזבאללה מעביר את הכוחות שלו ואת הנשקים שלו לחלק הצפוני, מעבר – צפונית לליטני, אז גם כאן יהיה מי שיטען, אז מה זה משנה? הרי אם הם יכולים לפגוע בנו גם מצפון לליטני, אז לא חיסלנו אותם לגמרי, אבל המטרה התמקדה בעיקר במהלך המלחמה בחלק הדרומי, ועכשיו, על בסיס הנתונים שיש לנו, הם בכל זאת
- 26

- 1 עוברים צפונה. הכוחות הבין לאומיים כן מתחילים
2 להתנגש איתם.
- 3 . . . נושאים שאנחנו עדיין צריכים לעבוד עליהם, ואני
4 עדיין לא רואה בזה סוף פסוק, זה יש 1701 קובעת
5 אמברגו נשק לראשונה. לצערי הוא לא נאכף כפי שצריך
6 וזה נושא שאנחנו צריכים עדיין לעבוד אתו מול הקהילה
7 הבין לאומית, זה לא מספיק. . . . אמברגו נשק זה לא
8 דבר שצה"ל יכול היה להביא אותו. זה בכל זאת תלוי רק
9 בהחלטות בין לאומיות. אז הבחירה היא בעצם בחירה בין
10 אופציות והערכת מצב לאותה נקודה.
- 11 י. דרור: ואם יכתוב היסטוריון אחר שישראל בעצם יכלה להשיג
12 הרבה מזה, עם הרבה פחות. אחרי שבוע או עשרה ימים,
13 לפני כנא.
- 14 צ. לבני: זה גם – תראו, אני רציתי להתחיל את הפעילות המדינית
15 מוקדם יותר. גם כנא, מאחר וזה לא קרה, אני לא יכולה
16 להגיד בוודאות, שאם זה היה קורה, התוצאה היתה
17 אחרת.
- 18 י. דרור: מי הפריע להתחלת הפעילות המדינית יותר מוקדם? מי או
19 מה? כי ההיגיון אומר, שזה ברור, זו פעולה מורכבת,
20 שהצד המדיני בה הוא לפחות שווה ערך לצבאי ואולי
21 דומיננטי.
- 22 צ. לבני ארוך יותר.
- 23 י. דרור: כן כן, לכן כדאי להתחיל מוקדם.
- 24 צ. לבני: אני רוצה לתאר את העובדות, אני לא רוצה להיכנס –
25 מבחינתי היציאה היתה יציאה ב-12 לחודש למבצע, שהיה
26 אמור להסתיים באותו לילה – גג למחרת בצהריים. וזה גם
27 הופיע בישיבת השביעייה, באישור המטרות, אני בררתי,

- 1 שאלתי וזאת התשובה שקיבלתי מהרמטכ"ל, שהוא עוד
 2 יצטרך עוד כמה שעות בבוקר, ובראייה שלי, היה צריך
 3 לתת את המכה הזאת, ולהישאר אח"כ באיזה סוג של מה
 4 שקוראים "עצימות נמוכה" . . . על מנת לגייס את
 5 הקהילייה הבין לאומית, על מנת שתציל את לבנון מידי
 6 ישראל בהקשר הזה. ושתקבל את ההחלטות שאנחנו
 7 רוצים שהיא תקבל.
- 8 ברור לי מלכתחילה שהפעולה הזאת לא תסתיים. ז"א אין
 9 נקודת הכרעה, אין נקודת ניצחון צבאית, זה אני לא
 10 מדברת רק על ה-26 לחודש. זה אני מדברת כבר ב-12
 11 לחודש, שאין כאן נקודת ניצחון בעצם. ב-13 ביום חמישי,
 12 ביקשתי, שוחחתי בשיחת טלפון . . . בעצם למה זה נמשך.
 13 אמרתי לראש הממשלה שאני חושבת שצריך לקדם את
 14 הנושא המדיני, ואני רואה שבעצם הדברים נמשכים
 15 למרות שהם היו צריכים להיגמר בצהרים.
- 16 י. דרור: יש רישום של שיחת הטלפון?
 17 צ. לבני: לא. זו שיחה ביני לבין ראש הממשלה. זה לא –
 18 י. דרור: אנחנו רק שואלים.
- 19 צ. לבני: אני אתן לכם גם את הסיטואציה. זו שיחה שנערכה
 20 בשעות הערב, אני נמצאתי בין שני אולפני טלוויזיה בנווה
 21 אילן, בין ראיון לחדשות ערוץ 2, לראיון נדמה לי
 22 לטלוויזיה ברוסית. ביקשתי להשיג את ראש הממשלה, כי
 23 התחלתי לשמוע את קולות הפרשנים מתארים איזה סוג
 24 של תהליך שהולך ומתגלגל. אין רישום של השיחה, ז"א
 25 יש לי רישום שלי עצמי, שאני רשמתי לעצמי, אבל הוא לא
 26 -
- 27 י. דרור: זה טוב. נוכל לקבל את זה?

- 1 צ. לבני : בסדר. כן, אבל הוא לא נעשה באותו רגע.
- 2 י. דרור : לא משנה, זה שיחון, דברים אחרי שיחה.
- 3 צ. לבני : או.קי. אז תרשום לך. נסע אתי, מאחר והיה אתי יועץ
- 4 התקשורת, כי הייתי בין האולפנים, אז הוא גם לא שמע
- 5 את תוכנה, אבל הוא היה עד לקיומה, אם מישהו טוען
- 6 שהשיחה הזאת לא התקיימה.
- 7 י. דרור : אנחנו לא מטילים ספק.
- 8 צ. לבני : ביקשתי להיפגש כדי להתחיל בתהליך המדיני. בשלב הזה,
- 9 . . . קיבלתי תשובה מראש הממשלה . . . שאני לא אדאג,
- 10 שאני ארגע. אני בקשתי בכל זאת להיפגש, כדי לתכנן את
- 11 היציאה המדינית. זה היה ביום חמישי.
- 12 . . . מאחר ולא נקבעה לי פגישה עם ראש הממשלה,
- 13 המפגש הבא שלנו היה ב-14 לחודש, אפרופו הדיון על מה
- 14 שנקרא הדיאליזה בבירות
- 15 י. דרור : כלומר, בין הבקשה שלך והפגישה עברו כמה ימים?
- 16 ר. גביזון : למה? מה-13 ול-14.
- 17 מ. עינן : יום אחד.
- 18 י. דרור : יום אחד בעצם.
- 19 צ. לבני : לא לא, אבל זו לא פגישה, זו היתה פגישה של השביעייה.
- 20 הפגישה האמיתית שקיבלתי היא אחרי זה, אבל אני נותנת
- 21 את ההשתלשלות על ציר של זמן. ב-13 לי היה ברור
- 22 שבצהרים אנחנו צריכים להוריד פרופיל, לשמור על
- 23 עצימות נמוכה, לא לעלות מדרגות, לא לדרדר את
- 24 המערכת ולהתחיל לפעול ליציאה מדינית ולקבל את
- 25 המכסימום האפשרי.
- 26 להשלים עוד דבר מה, אפרופו שאלתך גם במונחים
- 27 היסטוריים. בנקודת הזמן הזאת, מאחר והמבצע הצבאי

- 1 היה מאד מוצלח, גם השאיפה המדינית שלנו היתה שאיפה
 2 שהיא התאימה את עצמה לנסיבות האלה, דהיינו,
 3 החלטות על 1559, התייחסות לחיילים, החלטות מהסוג
 4 הזה שרק אח"כ הלכו והשתכללו כמה ימים לאחר מכן,
 5 בהקשר של אמברגו נשק ועוד.
- 6 התמורה שאנחנו היינו צריכים לקבל היא גם פונקציה של
 7 איפה נמצאנו מבחינת כושר ההרתעה של ישראל. ביום
 8 חמישי בצהרים נמצאנו במצב הטוב ביותר שהיינו. . . .
 9 ולכן בנקודה הזאת, לא רציתי שתהיה איזושהי
 10 התדרדרות, ואמרתי בואו נתחיל את זה. זאת הייתה
 11 שיחת הטלפון ביום חמישי בערב.
 12 . . .
- 13 י. דרור : באיזה שעה נערך המפגש הזה?
 14 צ. לבני : המפגש של השביעייה היה אחה"צ, רצו שאלי ישי יספיק
 15 לשבת, לדעתי. בדיוק המסמך הזה חסר לי, אבל זה היה
 16 אחה"צ, ב-4 או 5, אני לא כל כך זוכרת. אבל זה בוודאי
 17 חומר שיש אצלכם. . . . בישיבת השביעייה, ביקשתי
 18 פגישה עם ראש הממשלה גם לפני או אחרי הדיון, אפילו
 19 בשישי שבת, אבל פגישה דחופה מאד, כי בעקבות השיחה
 20 אתו, עדיין לא נקבעה. אני מבחינתי בעצם ניצלתי
 21 במובנים מסוימים, את הישיבה הזאת בעניין הדי'אחיה,
 22 על מנת להעביר את אותו מסר שביקשתי להעביר את אותו
 23 מסר שביקשתי להעביר, ובישיבה הזאת אני אומרת,
 24 שהתוצר לא הולך להיות, ז"א לא הולכת להיות הכרעה
 25 צבאית, בכל מקרה היציאה הולכת להיות מדינית.
 26 דרך אגב, אני לא יודעת איזה פרוטוקול, אם עדכנו את
 27 הפרוטוקול, אבל בישיבה הזאת אני כבר מגיעה באיזה סוג

- 1 של תחושה שפחות שומעים אותי, כי כשהתחלתי לדבר, אז
- 2 ראש הממשלה בדיוק דיבר עם הרמטכ"ל או משהו, ואני
- 3 עצרתי את דבריי, והוא אמר תתקדמי – תודה רבה, ואני
- 4 אמרתי: אני לא סיימתי, אני מבקשת שתקשיב לי. ואז
- 5 ראש הממשלה אמר: אני מקשיב לכל מילה ואפילו לכל
- 6 ויברציה. זה היה גם איזה פונקציה של אותו שיחה –
- 7 י. דרור: זה לא משתקף בפרוטוקולים, לצערנו.
- 8 צ. לבני: זה משתקף. יש פרוטוקול, מאחר וראיתי שזה לא מופיע
- 9 בפרוטוקול, ביקשתי מהבחורה שם, מהמזכירות הצבאית
- 10 שתקשיב, שהיא תשקלט – כך אומרים? זאת המילה? –
- 11 את הפרוטוקול, לדעתי יש את הנוסח היותר מלא. בכל
- 12 מקרה, אבל זה באמת בשוליים, בכל מקרה אני מתייחסת
- 13 לזה, שהיציאה בכל מקרה תצטרך להיות מדינית, ובעלות
- 14 תועלת, ההחלטה הזאת של הד'אחיה, היא בעיני החלטה
- 15 ישראלית להעלות מדרגה ולא לשמור על אותה מדרגה.
- 16 צריך להבין גם שבנקודת הזמן
- 17 י. דרור: אמרת עלות תועלת.
- 18 צ. לבני: כן. נכון.
- 19 י. דרור: את מתכוונת להגיד שהעלות יותר גבוהה מן התועלת?
- 20 צ. לבני: כן. כן. . . . עכשיו, עוד לפני זה, בעצם מהימים
- 21 הראשונים כשהצבא מתאר את ההתנהלות של נסראללה
- 22 מול הפעילות הישראלית, הוא יוצר איזה סוג של משוואה,
- 23 והוא אומר, הוא לא יודע מה הנקודה שבה הוא יחליט
- 24 להפעיל את הטילים באופן מסיבי, אבל זה בוודאי יהיה
- 25 פונקציה של עד כמה הוא יקבל את התגובה הישראלית,
- 26 כתגובה שהיא מבחינתו, עוברת, חוצה קווים אדומים . . .

- 1 לכן, בעלות תועלת, זה היה מבחינה מבצעית, ההישג היה
- 2 לא משמעותי, . . . ביקשתי לדעת האם יש אופציות
- 3 אחרות לפעולה, כי חשבתי שנכון לשמור על איזושהי רמה
- 4 נמוכה, כדי לנצל את זה ולגייס את הקהילה הבין
- 5 לאומית. נאמר לי שלא, שזאת הפעולה שמביאים. בקשתי
- 6 לדעת האם –
- 7 ר. גביזון: מתי בפועל את מתחילה את המהלך של הדברים האלה.
- 8 אחד הדברים שעולים מההתפתחות מהחטיפה ועד
- 9 הד'אחיה וגם אח"כ, שאין בחומרים שאנחנו ראינו,
- 10 בדיונים שהיו בנושא, שום דיון אסטרטגי במתווה
- 11 הפעולה, מטרותיה, הדרך שבה היא מתכוננת להפעיל את
- 12 המנופים כדי להגיע להישג מדיני.
- 13 צ. לבני: נכון.
- 14 ר. גביזון: ואין גם בשלב הזה, וגם יותר מאוחר, כמעט אין דרישה
- 15 שיתקיים דבר כזה, למרות שמקבלים החלטה די סתומה
- 16 בישיבה של הממשלה ב-12. בישיבה של השביעייה ב-12
- 17 מאשרים מטרות, אבל שוב אין דיון.
- 18 צ. לבני: נקודתיות. נכון. הדיונים, רוב הדיונים עסקו, כשאת
- 19 מדברת על מבצע, את מדברת בעצם על המלחמה ככזאת.
- 20 וזה בשלב מאוחר נשאל, האם נתקדם כך או אחרת, אז
- 21 מהמטרות שיושגו.
- 22 ח. נדל: זה לא ב-12 לחודש.
- 23 מ. עינן: לא, פרס שאל בישיבת הממשלה: זה המהלך, מה אח"כ?
- 24 צ. לבני: ומה קורה אם. זה נכון. וגם למיטב זכרוני אני אמרתי:
- 25 אין כאן נקודת הכרעה. האם המבצע יכול להחזיר את
- 26 החיילים? ברור שאנחנו נכנסים ללא נקודת הכרעה.
- 27 בראייה שלי זה היה מבצע, וככה שפטתי אותו. אני

- 1 חושבת שמה שקרה, זה גם הדיאחיה, בעצם הדיון שתואר
- 2 כדיון מאד דרמטי ומשמעותי באותו ערב, לפחות גם ברמה
- 3 התקשורתית לאחר מכן, היה דיון עם תוצאות ומפקד
- 4 חי"א. ז"א זה היה בסוף שאלה מאד נקודתית.
- 5 י. דרור: דיון נקודתי.
- 6 צ. לבני: כן.
- 7 ר. גביזון: איך את מקבלת את העובדה שדיון של השביעייה, שהוא
- 8 הפורום הכי קטן והכי חסוי והכי בטחוני
- 9 צ. לבני: דלף.
- 10 ר. גביזון: לא רק דולף, דולף עם פרטים באותו ערב, כולל חילוקי
- 11 הדעות.
- 12 צ. לבני: לא, חילוקי הדעות לדעתי יצאו ביום שבת. כי מבחינתי זו
- 13 היתה נקודה מאד בעייתית, כי בראייה שלי גם השביעייה
- 14 היתה איזה סוג של פורום שבו אפשר לדבר, ובמוצאי שבת
- 15 יצא מי הצביע איך. אני זוכרת שזה היה במוצאי שבת, כי
- 16 באמת במהלך השישי שבת, בעיקר תארו את אווירת
- 17 החשיבות שהיתה לפעולה הזאת ולא יצאו, ואו במוצאי
- 18 שבת או ביום ראשון בבוקר זה יצא. רע מאד, נכון. זה גם
- 19 משליך לאחר מכן על כל ההתנהלות. כי לי ברור, שאת
- 20 השיחות שאני צריכה לקיים, אני צריכה לקיים באחד על
- 21 אחד עם ראש הממשלה. ז"א הפורומים האלה בעצם, הם
- 22 לא הפורומים שבהם, מאחר וזה הכל יוצא, ומאחר וכולם
- 23 מסתכלים עלינו, כולם זה הציבור בישראל, כולם זה
- 24 חזבאללה, כולם זה מדינות ערב, אם אני רוצה להשיג
- 25 משהו, אני צריכה לעשות את זה מאחורי הקלעים. לי זה
- 26 ברור במאה אחוז, את שואלת אותי איך אני יכולה

- 1 להסביר? אני לא יכולה להסביר. אני יכולה להבטיחכם
- 2 נאמנה שאני לא הדלפתי דבר מהישיבה הזאת.
- 3 י. דרור: במשך כל שלב, במשך כל תקופת המערכה, נקרא לה
- 4 מערכה,
- 5 צ. לבני: יתירה מזאת, זה אפילו לא היה בון טון להצביע נגד בשלב
- 6 הזה.
- 7 י. דרור: כמה פגישות של דיון רציני עם ראש הממשלה היו לך?
- 8 בערך?
- 9 צ. לבני: אני רוצה לדייק, אז אני רוצה להסתכל על הלו"ז שלי.
- 10 י דרור: האם כתבת לו פעם תזכיר אישי או מכתב אישי?
- 11 צ. לבני: אז אני אתאר רגע את ההשתלשלות. אני ביקשתי לעשות
- 12 פגישה, לעשות את היציאה המדינית ביום חמישי, ולא
- 13 קיבלתי את הפגישה. ביום שישי היה את הד'אחיה. ביום
- 14 ראשון, לאחר ישיבת הממשלה, נכנסתי אליו לפגישה.
- 15 בשלב הזה אני הגעתי עם עצמי, כאן זו גם תרשומת שלי
- 16 ממש, שאני גם ארצה להשאיר לכם אותה. זה קצת מביך,
- 17 כי זה ממש דברים שאני שרבטתי לעצמי.
- 18 ר. גביזון: אבל ב-16 זה מעניין, בישיבת הממשלה זה אחרי ה-G8
- 19 הישג גדול שאתם גם מעורבים בו, ואת מסבירה שם, שזה
- 20 לא הזמן להפסיק את הפעולה הצבאית, כי עוד לא הגענו
- 21 בעצם ליכולת לתרגם את ההישגים.
- 22 צ. לבני: כל ההשקפה הזאת אולי אני אתחיל רגע איך כל ההשקפה
- 23 שלי על התהליך הייתה. ההשקפה שלי על התהליך, גם
- 24 ביום חמישי – מבחינתי היה ברור שיוצאים למבצע, והיה
- 25 ברור שאנחנו צריכים להיות בשליטה עם המבצע הזה
- 26 כשבמקביל אנחנו רוצים, ואני גם למיטב זכרוני,

בוודאות, ב-12 לחודש גם ביקשתי לכלול כחלק מיעדי	1
הממשלה את יישום החלטה 1559.	2
ח. נדל: ולא קיבלת תשובה על זה?	3
צ. לבני: לא, זה נכלל, למיטב זכרוני.	4
ח. נדל: כן, אבל על פי זה, כאילו שהוא לא ענה לך על זה. הוא	5
אמר שהוא יכניס את זה. . .	6
צ. לבני: אני לא זוכרת, לדעתי זה נכנס, זה דווקא לא – כאילו לא	7
היה וויכוח. אבל בראייה שלי, היה צריך לשמור על	8
עצימות נמוכה, להשאיר את ישראל במצב מאיים, לעשות	9
דברים נקודתיים פה ושם, בלי להחמיר את המצב מול	10
נסראללה, ולגייס את הקהילה הבין לאומית. המצב שלי	11
בתוך התקופה הזאת הוא כזה: אני בכל התקופה הזאת,	12
ואני תיכף אתן את התיאור, מנסה לשכנע את ראש	13
הממשלה, שזה מה שצריך לעשות, שבעצם מה-12 ועד ה-	14
23 אני לא, אין לי את ההזדמנות האמיתית לעשות את זה.	15
י. דרור: מה עם מכתב אליו?	16
צ. לבני: לא חשבתי על זה. אבל אני אתן את ההשתלשלות	17
המדויקת. ולאחר מכן, אני נמצאת במצב שבו הצבא	18
מבקש זמן, . . . אני מדברת על הזמן אם אתם רוצים גם	19
יש לי ברמה של לפחות חמש שיחות ליום, פחות או יותר,	20
עם שרי חוץ מכל העולם, על מנת לגבש תמיכה בישראל,	21
כשבמקביל היכולת שלי להריץ את התהליך המדיני עד ה-	22
23 לחודש היא כמעט שולית. אני מנצלת את התקופה	23
הזאת, גם כדי לנסות ולהגיע לראש הממשלה, וגם כדי	24
להתחיל ולזרוע את השאלות האלה בקרב אלה שאני	25
משוחחת אתם. ב-12 לחודש	26

- 1 ר. גביזון : למה אי אפשר לעשות את זה לפני ה-23? הם לא סקרנים
2 לשאול איך אנחנו רוצים שכל זה ייגמר?
- 3 צ. לבני : . . . כבר ב-13 לחודש זה עולה . . . ב-14 לחודש, לפני
4 ה-G8 . . . ואמרתי . . . שבעצם הפעולה של ישראל
5 נדרשת, כי העולם לא אוכף את 1559 ולייצר איזה סוג של
6 משוואה כזאת, והתוצאה היא שבאמת ב-G8 יש
7 התייחסות לראשונה, לנושא הזה של החלפת צה"ל או
8 כוחות בין לאומיים, או משהו כזה.
- 9 ב-16 לחודש אני נכנסת לראש הממשלה, אני לא יודעת אם
10 להגיש לכם את זה, להגיש – זה פשוט נייר שאני צילמתי
11 מהמחברת שלי, זה קצת – עכשיו, אם אתם רוצים גם
12 לראות שזה אכן במקום במחברת, כי על זה לא כתוב
13 תאריך,
- 14 ר. גביזון : אנחנו בטוחים –
- 15 י. דרור : אין כאן אסמכתאות כמו בבית משפט. אנחנו אוספים את
16 החומר כדי להבין מה קורה.
- 17 צ. לבני : אבל זה אני חושבת שזה חשוב.
- 18 ר. גביזון : ז"א אתם לא שייכים לעובדה שב-G8 כבר יש התייחסות
19 ראשונה לנוכחות רב לאומית שתעזור לצל"ב להתפרש
20 בדרום?
- 21 צ. לבני : זה תוצר של שיחה שלי . . . ביום שישי, ה-14 לחודש.
- 22 ר. גביזון : ז"א יש פעילות. זה לא כאילו –
- 23 צ. לבני : אני החלטתי לראות עד כמה אני יכולה להתקדם, אבל
24 באופן שהוא מאד צנוע, מאד לא דרמטי, מאד שאני אוכל
25 למשוך אותו בחזרה. אני פשוט רוצה לעבור אתכם, עם זה
26 אני נכנסתי לראש הממשלה ועברתי את הנקודות, ובעצם
27 אז אני אומרת מהי נקודת הסיום. יש נקודת סיום

- 1 אמיתית ונקודת סיום ציבורית. ביחס לנקודת הסיום
- 2 הציבורית, אני אומרת שזה פונקציה של אמירות, ככל
- 3 שמתלהמים, גם יהיה קשה יותר להשיג, כי אלה היו ימים
- 4 שבהם האמירות היו מאד גבוהות.
- 5 ביחס לנקודת סיום אמיתית אני אומרת, המטרות יכולות
- 6 להיות החזרת כושר ההרתעה, החזרת חיילים, פירוק
- 7 החזבאללה והוצאתו מדרום לבנון, העברת צבא לבנון -
- 8 אני אפילו לא מבינה את כתב ידי, . . . ואז אני עוברת
- 9 הלאה, ואני אומרת: המבצע הצבאי לא יכול להחזיר את
- 10 החיילים, יכול לכתוש את חזבאללה אבל בנקודה מסוימת
- 11 המטרות יהיו לא איכותיות, לא תהיה תוחלת למבצע. לכן
- 12 יש חשיבות ל-timing. ולכן אני אומרת, המבצע הוא
- 13 צבאי, אבל הסיום הוא מדיני. אני אומרת שהלו"ז המדיני
- 14 הוא יותר ארוך אם אנחנו רוצים יותר מהצהרות, כי היה
- 15 רצון לראות משהו שהוא אפקטיבי יותר. . . .
- 16 אני מתייחסת ל-1559. . . , אני אומרת שישראל חייבת
- 17 ליזום, אני שואלת מהי הכתובת, . . . ואני מבקשת, זו
- 18 היתה בקשתי ב-16 לחודש, כפי שיש ישיבות צבאיות, אני
- 19 מבקשת ישיבות מדיניות. זאת היתה בקשתי ב-16 לחודש
- 20 . . .
- 21 י. דרור: היה עוד מישהו נוכח, או זה היה בארבע עיניים?
- 22 צ. לבני: אני לא זוכרת, יכול להיות שהיה או שלום תורג'מן או
- 23 טורבו. אני זוכרת שראש הממשלה – נדמה לי שאחד מהם
- 24 היה, אולי אפילו שניהם אני זוכרת, . . . אז ראש
- 25 הממשלה אמר . . . עשית טעות בהצבעה על הד'אחיה,
- 26 אמרתי יכול להיות. אבל בעלות תועלת אני חושבת שזה
- 27 לא היה נכון. יכול להיות.

- 1 ר. גביזון : מתחיל פה איזשהו מתח?
- 2 י. דרור : לא מתחיל. מתבטא.
- 3 צ. לבני : אני לאחר מכן דווקא אמרתי, מאחר והיה לי חשוב לקדם
- 4 את הנושא הזה, אז אמרתי: בוא, זה לא עניין אישי ולא
- 5 שום דבר, זה מה שחשבתי. אתה חושב שטעיתי? יכול
- 6 להיות, אפילו זה לא היה בעיני ראוי לוויכוח. זה היה
- 7 בעיקר יומיים אחרי. זה גם היה אחרי המתקפה על חיפה
- 8 כבר.
- 9 י. דרור : ובאיזה תאריך כדי לרשום את זה על המסמך?
- 10 צ. לבני : זה ה-16 לחודש, אני לא רשמתי, כדי להשאיר את זה
- 11 אותנטי. זה מה שהכנתי לעצמי באותו יום, לפני שנכנסתי
- 12 אליו ב-16 לחודש.
- 13 י. דרור : מה היתה התגובה של ראש הממשלה?
- 14 צ. לבני : ואז הוא אמר שטורבו יתחיל לרכז עבודה, ואני אמרתי
- 15 שאני רוצה ישיבה. . . .
- 16 שכחתי עוד משהו. ב-16 לחודש, לאחר הישיבה אצל ראש
- 17 הממשלה, קיימתי אצלי דיון פנימי עם אנשי משרד החוץ,
- 18 בשאלה על כוחות בין לאומיים כן או לא. כי כבר לפני זה
- 19 ב-13 לחודש וב-14 לחודש כבר גובשו ניירות עבודה
- 20 במשרד החוץ, עשינו ישיבות והתחילו להתגבש ישיבות
- 21 עבודה, שבעצם כבר משרטטות את מה שאנחנו רוצים
- 22 כיציאה מדינית, שבה אנחנו רוצים, לדעתי את כל החומר
- 23 הזה יש לכם ממשרד החוץ. כבר ברור שב-14 לחודש, כבר
- 24 ברור לנו מה אנחנו רוצים בעצם להציג כמתווה יציאה
- 25 החוצה. ביום ראשון ה-16 לחודש נערך אצלי בלשכה דיון
- 26 על הכוחות הבין לאומיים. היתה הדלפה, לצערי, או דווח
- 27 בערוץ 2 שבמשרד החוץ חושבים על כוחות בין לאומיים,

- 1 ובאותו יום יצאה גם הכחשה מלשכת ראש הממשלה, שלא
2 יקום ולא יהיה.
- 3 . . . אני מעבירה שלא מקובל שלא נקבעה פגישה, הפסדנו
4 שבוע, טורבו אומר שהוא חולק על עניין הזמן, יש זמן, אי
5 אפשר להתחיל עכשיו בהפסקת אש, מה היו ההישגים, אני
6 אומרת החלשנו את החזבאללה. הם אומרים שבעצם . . .
7 הצבא . . . צריך לתת לו להמשיך. אני אומרת: גם
8 הקהילה הבין לאומית תתחיל, יימאס לה מהסיפור הזה
9 . . .
- 10 ואז הם אומרים: רגע, כוחות בין לאומיים, צריך לקבל
11 חוות דעת מהצבא. אני אומרת בסדר גמור, אז תנחו את
12 הצבא. אני לא יכולה להנחות את הצבא, תנחו את הצבא
13 שייתן לי את עמדתו. דחוף. בהתחלה הם אומרים שלצבא
14 ייקח שבוע לתת את עמדתו, לאחר מכן הם חוזרים אלי,
15 כי הצבא עסוק במלחמה. אמרתי, סליחה, אז שמישהו –
16 זה לא אותו בן אדם שגם מנחה את הכוחות וגם צריך
17 לחשוב על כוחות בין לאומיים.
- 18 י. דרור: כלומר, עד אותו תאריך, הרעיון של כוחות בין לאומיים
19 לא היה חלק של השיח?
- 20 צ. לבני: הוא היה בדיון,
21 י. דרור: הוזכר?
- 22 צ. לבני: לא, בדיונים הפנימיים שאני ערכתי במשרד החוץ, הוא
23 היה חלק מהמחשבה שלנו, שנכון לעשות את זה.
- 24 י. דרור: ברור.
- 25 צ. לבני: אני התחלתי לברר . . . אם יש אופציה כזאת, תוך שאני
26 שמה את זה בזה שאני עוד לא בטוחה שזה נכון, על מנת
27 להשאיר לי את אפשרות היציאה במידה וזה לא יתקבל על

- 1 דעתו של ראש הממשלה כבר ב-13 לחודש, בשיחה . . . ב-
- 2 14 . . . מעלה את זה כסוג של צריך בחינה, עוד אין לנו
- 3 החלטות. ב-16 לחודש אצל ראש הממשלה, אני עוד לא
- 4 מציגה את זה כזה מה שצריך לעשות, אלא אני אומרת:
- 5 אנחנו צריכים לעשות את הבחינה הזאת, בואו ניפגש,
- 6 ונעשה את הדיון על זה. באותו יום אני מקיימת דיון אצלי
- 7 בלשכה, עם אנשי משרד החוץ, עוסקת בשאלת הכוחות
- 8 הבין לאומיים, כשהמסקנה היא שלנו, שלי מאותו דיון
- 9 שזהו דבר שהוא בנסיבות האלה דבר נכון.
- 10 יוצאת הדלפה, ראש הממשלה אומר: לא יהיה. ז"א
- 11 שנאמר שמשרד החוץ רוצה כוחות בין לאומיים, ראש
- 12 הממשלה אומר: לא יהיה. אני באותו שבוע לא מקבלת
- 13 פגישה עם ראש הממשלה, ואני מתחילה להוציא החוצה
- 14 את זה שחייבים להתחיל בדיון המדיני. אני לא רוצה
- 15 בתוך המלחמה להפוך את זה לעימות פומבי מול ראש
- 16 הממשלה, ולכן באותו שבוע מגיעים לארץ, אני מדברת
- 17 עכשיו על השבוע של ה-16 עד ה-20. באותו שבוע מגיעה
- 18 גם משלחת של האו"ם ומגיע גם סולנה נציג האיחוד
- 19 האירופי לארץ. המשלחת של האו"ם חזרה מלבנון
- 20 ומתחילה גם לשקול את האופציות האלה, ואני במסיבת
- 21 עיתונאים איתם או עם סולנה, אני כבר לא זוכרת זה היה
- 22 ב-18 או ב-19 לחודש. אני אומרת: הגיע הזמן המדיני.
- 23 בישיבת הקבינט של ה-19 לחודש, מנסים לייצר כאילו יש
- 24 מחלוקת ביני ובין ראש הממשלה, על הנושא הזה, האם
- 25 יוצאים לתהליך מדיני או לא יוצאים.
- 26 י. דרור: מה ז"א מנסים לייצר? מי מנסה לייצר מה?

- 1 צ. לבני : זה בא בתקשורת ואני מגיעה לישיבת הקבינט ב-19
 2 לחודש, וזה לכם יש את הפרוטוקולים ולי אין, אבל אני
 3 עברתי קצת, ב-19 לחודש, אני על מנת ליישב את זה,
 4 ובאופן אמיתי אני גם חושבת שזה דבר שצריך לעשות
 5 במקביל, אני אומרת: רבותי, כשאני אומרת שהגיע הזמן
 6 המדיני, הצבא בינתיים יכול להמשיך ולעשות מה שהוא
 7 רוצה, אבל את התהליך המדיני אנחנו חייבים להתחיל
 8 עכשיו. זה אני עושה על דעת עצמי, על מנת להתחיל
 9 ולייצר את המומנטום שיש צורך לקדם את התהליך הזה.
- 10 ר. גביזון : יש פה תחושה באמת לא נוחה, שכאילו אין תיאום בין
 11 התמונה של ההתפתחות של המהלך הצבאי וההישגים שלו
 12 או דיבור על ההישגים שלו, והקשר בין ההישגים הצבאיים
 13 והיכולת להשיג הישגים מדיניים . . .
- 14 צ. לבני : מבחינת המלחמה הפיזית.
- 15 ר. גביזון : כן. ז"א (לדברייך) הדיון בהישג הצבאי הנדרש או
 16 המתקבל, על מנת לקבל הישג מדיני, הוא דיון שהוא
 17 מרכזי לכל התהליך הזה. ולא זו בלבד שלא ברור איפה זה
 18 מתקיים, אלא גם כשאת מעלה את הדרישה הליך מדיני
 19 עכשיו, את כאילו לא מעלה אותה בצמידות לדרישה,
 20 ניתוח של המהלך הצבאי עם ההליך המדיני באופן
 21 סימולטני אינטגרטיבי.
- 22 צ. לבני : לא, אז ביום – יש שאלה, האם צריך להתחיל בכלל
 23 להתחיל ולהתדיין עם הקהילה הבין לאומית ועם מי.
 24 הדיון הזה לטעמי, היה צריך להיערך ביום השני למלחמה,
 25 ולצאת משם.
- 26 ר. גביזון : אולי אפילו לפני שהחליטו לצאת אליה.

- 1 צ. לבני : בסדר. אני אומרת לטעמי, אני כן חשבתי ב-12 לחודש
- 2 שצריך לתת מכה קצרה.
- 3 י. דרור : חשבת שזה מבצע קצר.
- 4 צ. לבני : כן. נכון. ויותר מזה. זה בוודאות נמצא בפרוטוקול,
- 5 מבחינתי יום חמישי ה-13 לחודש גג בשעות הבוקר, זה
- 6 נגמר, ומאותו רגע אנחנו צריכים להתנהל ולראות לאיפה
- 7 אנחנו הולכים מכאן.
- 8 ר. גביזון : אבל זה לא נגמר. גם בעצימות נמוכה זה נמשך. כשיריס
- 9 עליך 200 קטיושות ביום זה –
- 10 צ. לבני : זה עוד לא היה בסיטואציה הזאת. . . .
- 11 ר. גביזון : כבר לא ב-16. ה-16 זה כבר אחרי הדי'אחיה.
- 12 צ. לבני : . . . בשלב הזה, כנראה מה שקורה במקביל, זה שאני
- 13 מבקשת את הדיון המדיני הזה, והצבא מבקש עוד
- 14 מבצעים. עכשיו, לי אין את התכלול הכולל, זה כנראה
- 15 קורה אצל ראש הממשלה, אני לא יודעת. ב-14 יש
- 16 החלטה של הממשלה, בעצם להעלות – לא אומרים את זה
- 17 ככה . . . לתקוף את זה כשהמשמעות של זה, זה עליית
- 18 מדרגה. היתה פגיעה בסטי"ל באותו ערב, וביום ראשון,
- 19 במסגרת אותה משוואה שהוא קבע, תוקפים את חיפה.
- 20 ומאותו רגע, עכשיו אני רוצה לומר משהו גם מבחינתי –
- 21 ככל שהמבצע הצבאי מתקדם, בעצם בעיני הרי אחד
- 22 החלקים החשובים זה יכולת ההרתעה של ישראל, ככל
- 23 שאנחנו הולכים ונגררים ויש יותר בעיות ותוקפים יותר
- 24 טילים – יכולת היציאה משתנה, והצרכים שלי הם
- 25 אחרים. אני לא יכולה פתאום להפסיק, בשעה שאני כל זה
- 26 נופל עלי, ואני אומרת : סליחה, טעינו.

- 1 ולכן הצורך של איזושהי שמירת משהו שמתנהל כדי
- 2 שנוכל לצאת לעניין מדיני, הוא הכרחי, כי החל מה-16
- 3 לחודש כבר יש לי הרוגים בחיפה, . . . ונקודת היציאה
- 4 שלי הולכת ומתרחקת בעצם. היא הופכת להיות הכרחית
- 5 לא רק להפסיק או לעצור או להוריד פרופיל אלא אני
- 6 חייבת כבר משהו שיהיה הישג מדיני, כתחליף בעצם
- 7 לבעיות הצבאיות. . . באיזושהו שלב אני גם אומרת את
- 8 זה, בשלב מאוחר יותר, באחד הדיונים. . . ז"א זה הופך
- 9 להיות יותר סבוך.
- 10 י. דרור: את לא רואה שכאילו הישגים צבאיים שהם קלפי מיקוח
- 11 מדיניים, . . . ההישגים היו יותר מאמץ מדיני.
- 12 צ. לבני: אם יש הבדל בין התיאוריה לבין מה שקורה במציאות.
- 13 י. דרור: בואי נחזור לפגישות עם ראש הממשלה.
- 14 צ. לבני: או.קי. ביום חמישי אני מבקשת שהצבא יונחה לתת מה
- 15 שיותר מהר התייחסות לאפשרות הכוחות הבין לאומיים.
- 16 המל"ל גם ב-20 לחודש מעביר נייר שמתייחס לאפשרות
- 17 של כוחות בין לאומיים בחיוב. באותו יום אני גם מקיימת
- 18 פגישה, באותו יום בבוקר, עם עמוס גלעד, ואני שואלת
- 19 אותו לדעתו, על מנת בכל זאת, יש כאן באמת משמעות
- 20 מבחינת הצבא, והוא גם אומר, שמבחינתו -
- 21 י. דרור: קשר ישיר עם שר הביטחון לא היה?
- 22 צ. לבני: לא. לא. היו, אני נפגשתי עם עמוס גלעד, . . . אני לא
- 23 מספרת את זה מסודר. ב-14 לחודש, עוד לפני הד'אחיה
- 24 . . . אני במהלך אותו שבוע, גם בקבינט, אני מיישבת את
- 25 הדברים, ואני אומרת: רבותי, כשאני אומרת שהגיע הזמן
- 26 המדיני, אלה דברים שצריכים לעשות במקביל. אנחנו לא
- 27 צריכים לחכות וזה מתיישב, זה לא סותר. אתם רוצים יש

- 1 לכם את הפעילות המבצעית שאתם רוצים להמשיך, אני
- 2 רוצה להתחיל בנושא המדיני, וזה לא סותר, . . .
- 3 ב-20 לחודש אני דורשת פגישה מאד מתוחה כאמור,
- 4 פגישה עם ראש הממשלה, נקבעת פגישה כזאת ב-23
- 5 לחודש, ביום ראשון שלאחר מכן. במהלך אותו סוף שבוע,
- 6 מסתבר שהצבא שבהתחלה אמרו שייקח שבוע, מתחיל
- 7 לגבש את עמדתו, שבאמת כוחות בין לאומיים זה דבר
- 8 שגם הוא תומך בזה. המל"ל כבר גם כן ב-20 לחודש
- 9 מעביר נייר שאני מניחה שיש לכם אותו, שכוחות בין
- 10 לאומיים הם אופציה ראויה, וביום ראשון, מתקיימת
- 11 פגישה אצל ראש הממשלה. כשהיא בעצם מתקיימת – זה
- 12 ה-23 לחודש . . .
- 13 י. דרור: פגישה אישית את מדברת, או פגישה כללית, התייצבות
- 14 מלאה?
- 15 צ. לבני: לא לא לא, פגישה של ראש הממשלה, שלי, מצדי היו
- 16 למיטב זכרוני מנכ"ל משרד החוץ, אולי עוד אחד
- 17 מהיועצים, ומצד ראש הממשלה שלום תורג'מן ויורם
- 18 טורבוביץ.
- 19 י. דרור: מישהו ממערכת הביטחון?
- 20 צ. לבני: בפגישה הזאת לא. אני יודעת שהתקיימו פגישות אצל
- 21 יורם טורבוביץ, שהיה מה שנקרא צוות טורבו, שכלל שני
- 22 אנשים ממשרד החוץ, את אהרון אברמוביץ ואת טל בקר,
- 23 ושני אנשים ממערכת הביטחון, . . . וזה היה אמור
- 24 להיות התכלול גם של האינפוטים הצבאיים. בשיחה ב-23
- 25 בעצם אנחנו מקבלים את האישור לצאת לדרך, כשהפעולה
- 26 המדינית הבאה היא בעצם ביקור מזכירת המדינה
- 27 האמריקאית ב-24 לחודש. ביום שבו היא מגיעה, ביום שני

- 1 ה-24 לחודש, מקיים ראש הממשלה דיון שלו, שלי ושל שר
 2 הביטחון, . . . כל החומר שהוכן בשלב הזה ע"י משרד
 3 החוץ, נמצא גם לפניכם. ז"א הוא כולל את כל תהליך
 4 היציאה, הוא כבר נמצא בעצם במשרד החוץ מה-14
 5 לחודש, אבל הוא מתחיל לקבל את השחרור שלו גם
 6 החוצה בתאריך הזה, כשהוא כולל את אותם צרכים
 7 שבעינינו הם חשובים, . . .
- 8 ר. גביון: . . .
- 9 צ. לבני: . . . לא, קיבלתי עכשיו תשובה לשאלה הקודמת
 10 ששאלתם, ברבע ל-4 היתה הפגישה ב-14 ביולי בעניין
 11 הדאחיה. מצאתי את התאריך. אנחנו נמצאים עכשיו ב-
 12 24 לחודש. . . כשבאותו ערב אני נפגשת עם מזכירת
 13 המדינה, . . . לארוחת הערב אני מגיעה בעצם עם נייר
 14 שגם הוא נמצא לפניכם, שהכנו אותו כהכנה למה בעצם
 15 אנחנו רוצים לבקש ממנה. כי עד אז זה הכל היה – אני
 16 מקיימת אתה שיחות טלפון, אם תרצו, גם יש לי כאן
 17 רשומות כל שיחות הטלפון אתה. . . וב-24 אנחנו בעצם
 18 מניחים על השולחן את הבקשה הישראלית לתוצר המדיני.
 19 י. דרור: אם את מרשה רגע, נזוז מן הנרטיב שהוא מעניין וחשוב,
 20 אבל לתפוש את הדפוס בכללותו. אני מנסה לסכם מה
 21 שאת אמרת, תראי איפה אנחנו לא מבינים נכון. אחד,
 22 התהליך המדיני התחיל, לדעתך מאוחר מדי, יכול היה
 23 להתחיל יותר מוקדם.
- 24 צ. לבני: כן.
- 25 י. דרור: יש מקום להשערה, אי אפשר לדעת, שאילו היינו
 26 מתחילים את התהליך המדיני יותר מוקדם, היינו מגיעים

- 1 להישגים דומים עם פחות מאמץ. את חושבת כך או לא,
- 2 או סימן שאלה?
- 3 צ. לבני: אני לא רוצה להיות בחכמת הבדיעבד, אני יכולה לומר
- 4 שבזמן אמת חשבתי שצריך להתחיל עם זה, וגם יכול
- 5 להיות שבזמן אמת, גם ההישג היה בהתאמה למצב
- 6 שהיינו, כי ככל שגם המבצע הצבאי היה יותר מוצלח, גם
- 7 ההישג המדיני הנדרש היה גם יותר קל להשיג אותו, וגם
- 8 הוא יכול היה להיות פחות דרמטי. ז"א אם אחרי - אני
- 9 לא יודעת -
- 10 י. דרור: . . .
- 11 צ. לבני: . . .
- 12 י. דרור: . . .
- 13 צ. לבני: מבחינתי, אני כשאני חשבתי על התהליכים, מה שהצבא
- 14 רוצה אני מקבלת בישיבות הממשלה והקבינט והשביעייה
- 15 עד אותו זמן, ז"א שזה האינפוט שיש לי. ביחס לכוחות
- 16 הבין לאומיים, אני מבקשת שהצבא, והצבא נותן את
- 17 האינפוט הספציפי שלו ביחס לעניין הזה, אבל דיון
- 18 מתכלל מהסוג הזה עד השלב הזה לא התקיים.
- 19 ר. גביזון: אבל את כן מרגישה שיש לך חוסר במודיעין ויוזמת
- 20 פגישות -
- 21 צ. לבני: אה, בוודאי. אני קבעתי עם . . . כי רציתי לקבל - תראו,
- 22 הישיבות הכלליות האלה כפי שאני אמרתי שהן כלליות,
- 23 . . . הן מאד לא מפורטות, הם במקרים הטובים גם כללו
- 24 פרטים ובמקרים - תראו, ישיבת הממשלה של ה-12
- 25 לחודש בכלל לא התייחסה כמעט לשום היבט צבאי, בכלל.
- 26 גם המטרות זה רשימה של מטרות, זה לא משהו שהוא
- 27 בראייה יותר כוללת. אז לכן אני ב-14 לחודש ביקשתי

- 1 פגישה עם ראש אמ"ן על מנת לקבל נתונים ישירים, גם
 2 ביקשתי שלפני שמביאים לקבינט או לשביעייה החלטות
 3 שהן החלטות אופרטיביות, אני רוצה לשבת בנפרד עם
 4 מישהו שהצבא ייתן, זה לא כל כך משנה לי, כדי שאני
 5 אוכל לשאול שאלות בפורום שהוא פורום מצומצם, ואני
 6 מקיימת ישיבה כזאת לפני ישיבת הקבינט עם מי שהצבא
 7 העמיד לצורך העניין הזה לפני הדיון.
- 8 י. דרור: את מי הצבא שלח אליך?
 9 צ. לבני: תכף אני אגיד, אני אפילו לא זוכרת את שמו. אני דיברתי
 10 לצורך העניין הזה, אני דיברתי עם המזכיר הצבאי של
 11 ראש הממשלה. אני גם אחרי הישיבה על הד'אחיה, אמרתי
 12 שאני רוצה, דווקא בגלל שהישיבה היתה מפתיעה
 13 מבחינתי, אמרתי לו שאני רוצה לדעת, אפילו שיגידו לי
 14 מה הכוונה להביא באותו יום, שלי אין את היכולת לעשות
 15 את מה שבעצם עושה ראש הממשלה, אני מקווה, ושר
 16 הביטחון יושב קודם עם אנשי הצבא והם מגיעים מוכנים
 17 יותר מהשרים האחרים. לכן אמרתי, שאם מביאים עוד
 18 מבצעים מהסוג הזה אני מבקשת לקבל מידע מוסמך.
- 19 י. דרור: שיחות ישירות עם שר הביטחון לא היו.
 20 צ. לבני: לא. היתה פגישה ב-24 לחודש, לפני בואה של מזכירת
 21 המדינה, ישיבה שנועדה לתאם את עמדות כולם –
 22 י. דרור: זה בתיאום, אבל לא שיחה בארבע עיניים להבהיר – אני
 23 רק שואל.
 24 צ. לבני: לא.
 25 י. דרור: שיחות עם הרמטכ"ל בארבע עיניים בכלל לא באופק.
 26 צ. לבני: לא חשבתי שזה נכון מבחינתי לבקש את זה. אני פניתי
 27 דרך המזכיר הצבאי ובקשתי שיתנו לי את המידע לפני

מבצע מה הם הולכים לפרוש לקבינט, כדי שאני אוכל	1
לשאל שאלות בשקט לפני הדיונים.	2
י. דרור: בדקת האם היו תקדימים, הפעם משרד החוץ יותר פעיל	3
מאשר בדרך כלל, אבל היו תקדימים בעבר ששרי החוץ	4
דרשו לראות את הרמטכ"ל ואת שר הביטחון להבהרות?	5
צ. לבני: תראה, עם שר הביטחון אני לא חושבת שזה היה בעייתי.	6
ז"א הבעייתיות נראתה לי לא מול שר הביטחון, שאיתו	7
אני יכולה להיפגש, אלא יותר עם הרמטכ"ל, זה נראה לי	8
איזה מעשה לא נכון לעשות את זה, אבל פניתי דרך	9
המזכ"ץ ואמרתי: תעמידו לי מישהו מהצבא שיבוא	10
להסביר לי.	11
י. דרור: האם קיבלת –	12
צ. לבני: אני גם במהלך – היו לי מעת לעת שיחות עם הרמטכ"ל,	13
אבל הן לא היו כוללות. ז"א אירעו הרבה מאד אירועים	14
בעייתיים ברמה בין לאומית, כתוצאה מהמבצע. ז"א היה	15
צריך לייצר מסדרון הומניטרי, נתקעו אזרחים של מדינות	16
שונות בלבנון, היה צריך להוציא אותם, נוצרה בעיה	17
כתוצאה מדבר כזה או אחר, אז לדבר כזה יכולתי או	18
הרמתי אליו טלפון. אבל זה לא היה הדיון המערכתני.	19
י. דרור: . . .	20
צ. לבני: . . .	21
ר. גביזון: . . .	22
צ. לבני: . . .	23
י. דרור: . . .	24
צ. לבני: . . .	25
ר. גביזון: . . .	26
צ. לבני: . . .	27

- 1 מ. עינן: . . .
- 2 צ. לבני: . . .
- 3 מ. עינן: . . .
- 4 צ. לבני: . . .
- 5 מ. עינן: . . . אמרת, בעצם אני הבנתי מהרגע הזה או ואילך, שפה
6 אנחנו נמצאים באיזשהו dead lock כזה.
- 7 צ. לבני: לא, סליחה, אני רוצה לתקן, הבנתי את זה קודם.
- 8 מ. עינן: לא לא, בסדר, זה בשביל לשכנע אותנו. זה מה שביקשת
9 להציג לנו.
- 10 צ. לבני: לא, זה כתוב כבר מלכתחילה, בדיונים הראשונים הצבא
11 לא הציג אופציה שאומרת: יש לי יכולת לחסל את
12 החזבאללה, לפרק אותו מנשקו ויבוא לציון גואל. זה לא
13 הונח על שולחנו כאופציה.
- 14 מ. עינן: על זה נדבר. בעצם את אומרת, שפה היתה איזושהי
15 ציפייה של הכל או כלום. . . . הולכים במידה מסוימת
16 על הוצאה אולי של כוחות חזבאללה מהדרום, אולי לא
17 יהיה ירי קטיושות על ישראל, לפגוע בחזבאללה כגורם
18 בתוך לבנון, יש הרבה מאד דברים. אחרי הכל החזבאללה
19 פרוש מביירות ועד גבולנו. אלטרנטיבות, הבחירה היא
20 תמיד בחירה בין אלטרנטיבות, כך אנחנו עושים.
- 21 צ. לבני: נכון. נכון.
- 22 מ. עינן: והדבר הכי מעניין, שכשיש ירי קטיושות לתחומי מדינת
23 ישראל ירי מסיבי, . . . בעצם אתה עכשיו צריך לקבל
24 החלטה של בחירה בין האלטרנטיבות.
- 25 צ. לבני: נכון.
- 26 מ. עינן: הבחירה בין האלטרנטיבות לא מאפשרת לפחות בהצגה
27 הזאת, להמשיך הלאה, . . . אלא אולי באמת בין

האלטרנטיבות ללכת למהלך קרקעי. ולא הפוך, שבגלל	1
שאין הכרעה במושג של סיום הנושא הזה, לא לעשות את	2
המהלך הקרקעי.	3
אני רוצה לענות לזה. אני לא חושבת שזה היה צריך גם	4
צ. לבני:	
בראייה שלי אמור להיות בחירה של הכל או לא כלום.	5
מלכתחילה, הנושא הקרקעי בכלל באופן אמיתי הונח על	6
השולחן רק בתאריך מאוחר יותר. נדמה לי, גם אם לא	7
עסקנו בדיון הזה, אבל אני חושבת שכל אחד מהשרים יצא	8
לקרב בהסתכלות אחרת. אני חשבתי שזה מבצע, ואח"כ	9
אנחנו צריכים to fade out לצאת להסדר מדיני. חלק	10
מהאמירות של השרים היו מהטקסטים שאתה אומר שאף	11
אחד בטח לא העלה על דעתו, . . . אבל מבין החלופות,	12
בראייה שלי, . . . מאחר והיציאה תהיה אותה יציאה	13
ומאחר וגם באמת להישג המדיני יש מגבלות, ז"א ברור לי	14
מלכתחילה שאני יכולה לדרוש איקס דברים, . . . אני	15
רוצה שהיציאה תהיה כזאת, שבראייה של החזבאללה זה	16
יהיה הפסד.	17
וזה גם עונה קצת לשאלה הראשונה, כניסת כוחות בין	18
לאומיים לדרום לבנון, גם אם תגיד לי שבהיסטוריה	19
עתידיה, הם כן פירקו או לא פירקו, בראייה של	20
החזבאללה לאותה נקודת זמן, הם לא רצו שזה יקרה.	21
הורדת צבא לבנון דרומה הם לא רצו שזה יקרה. . . .	22
. . . מ. עינן:	23
. . . צ. לבני:	24
. . . מ. עינן:	25
. . . צ. לבני:	26
. . . מ. עינן:	27

- 1 צ. לבני: . . . בראייה שלי, עצם זה שאנחנו מחלישים את
2 החזבאללה זה דבר חיובי. ז"א אני לא חושבת, הבעיה שלי
3 היתה, שלאורך הזמן, אני לכן גם אומרת את זה באחת
4 הישיבות, שנקודת היציאה שראיתי ביום חמישי או שישי
5 לפני שהתחלנו . . . לדיאחיה ולחלק מהפעולות, היתה
6 נקודת יציאה סבירה. . . .
- 7 מ. עינן: תראי, יש אחריות ממשלה שהיא אחריות קולקטיבית.
8 היא לא אחריות של אחד מהם של מישהו אחר מהם,
9 ויותר מזה, גם אם מישהו לא משתתף בהתבטאות וכו',
10 קבלת האחריות היא עליו בנושא הזה. בגלל ההדלפות
11 שכבר ציינו בנושא הזה, שיטת קבלת ההחלטות האמיתית
12 הלכה והצטמצמה, והראיה, שביציאה ב-11 לחודש, ואני
13 לא נכנס לזה כרגע, מעבר להחלטה הכוללת של הממשלה
14 על מהלך וכו', נודע לך ונודע לאחרים, שראש הממשלה
15 ושר הביטחון אישרו את המהלך. שהוא דרמטי.
- 16 צ. לבני: אנחנו הסמכנו אותם לעשות את זה.
17 מ. עינן: לא לא, אמרתי, אבל בכל זאת, אני מניח שהסמכתם
18 לעשות את זה, זה כבר היה ב-8 לחודש,
19 צ. לבני: ב-9. כן.
- 20 מ. עינן: אז אני מניח שבכל זאת, אם השתנו הנסיבות וזה ערב
21 ההחלטה, כפי שגם אמרת לנו בפעם הקודמת, בכל זאת,
22 הממשלה הסמיכה אותם for good לעשות את ההחלטה.
23 כל ההחלטות בעצם הגדולות, התקבלו כהכנה לפני
24 הישיבה של הפורום של הממשלה או אפילו השבעה, ובסוף
25 הוסמכו לסכם את הנושא הזה, ראש הממשלה ושר
26 הביטחון, כשהממשלה נושאת באחריות. יש פה בעיה
27 כמעט הייתי אומר, דמוקרטיה ובעיה ניהולית קשה מאד

- 1 של ממשל תקין בישראל. השאלה היא, איך מתגברים על
2 התופעה הזאת? כי מצד אחד, הרי זה לא רק רוע לב או
3 רצון להחליט לבד. אני מניח שחלק מהאנשים אפילו
4 שמחים לקבל את הגיבוי של כולם. איך פותרים את
5 הבעיה הזאת?
- 6 צ. לבני: מבחינתי – אם מישהו מדליף, לדעתי זה אסור על פי דין.
7 מ. עינן: ז"א להביא את זה לממשלה על אף ההדלפות ולחפש את
8 המדליף.
- 9 צ. לבני: לא, אני אומרת שאם בעבר, הרי זה לא פעם ראשונה, זה
10 לא דיון ראשון בקבינט שהוא קצת פחות מעמיק, נקרא
11 לזה כך,
- 12 י. דרור: זה נושא לשרת המשפטים.
- 13 צ. לבני: . . . אני חושבת שברגע שדיון, ודיונים כאלה מוכרזים
14 כאסורים לפי החוק, אני לא זוכרת את הסעיף הרלוונטי,
15 אז אם פעם אחת, אני חושב שאם פעם אחת היו הולכים
16 עד הסוף עם העניין הזה, אז אני לא חושבת שזה היה
17 קורה אח"כ. שמע, אבל זה לא – זה אנחנו, גם ייאמר כאן
18 עוד משהו למען ההגינות – אנחנו רואים את הקורה. הרי
19 אנחנו חלק מהתהליך, לכן אני משתדלת לקבל את המידע,
20 גם אני אומרת לכם בכנות, את הדיון האמיתי שלי בשאלה
21 של איך יוצאים וזה, רציתי לעשות עם ראש הממשלה
22 בנפרד. או עם ראש הממשלה ושר הביטחון, אבל בהקשר
23 הזה, זה נראה לי נכון לעשות את זה עם ראש הממשלה
24 בנפרד, ולא באתי לדיון בישיבת הממשלה או הקבינט
25 ואמרתי: תשמעו כך או אחרת. שם השתדלתי להציג ברמה
26 הכללית ביותר איזה סוג של חזית אחידה, לשאול את

- 1 הצבא שאלות, אבל לא לבוא, הבנתי שזה לא הפורום
- 2 שיכול בכלל להיכנס לסיטואציה.
- 3 מ. עינן: שאלה אחרונה, אני אתחיל מאיזושהי אילוסטרציה. יש לי
- 4 באוטו GPS כשהוא אומר לי תפנה ימינה, ועברתי את
- 5 הדבר הזה, אז הוא אומר:
- 6 צ. לבני: משנה, מתאים –
- 7 מ. עינן: תכנון מחדש, והוא ייתן לי נתיב חדש בנושא הזה. אני
- 8 מניח שההיגיון שבקופסה הזאת, צריך לעמוד גם לגבי כל
- 9 אחד מאיתנו. הצבא הגיע ב-12 לחודש עם הצעה שעיקרה,
- 10 אני מרשה לעצמי לומר, היה מינוף המבצע . . .
- 11 צ. לבני: . . .
- 12 מ. עינן: עכשיו, . . . הפכו את המינוף בעצם ללכת על הנושא
- 13 הלבנוני. הממשלה לא אישרה וזאת זכותה וכל אחד
- 14 ודעותיו עמו, ואנחנו בוודאי לא נשפוט את הנקודה הזאת.
- 15 אבל מרגע זה היה צריך לעשות מה שנקרא ב-GPS תכנון
- 16 מחדש. כי זה לא היה משהו שולי, עוד מטרה מתוך 12
- 17 מטרות או 14 מטרות. זה בין הבעיה של מה אתה חושב
- 18 כמנוף לקצר את המלחמה, ומרגע שאין לך אותו, את
- 19 המנוף הזה, גם הממשלה היתה צריכה לעשות יחד עם
- 20 הצבא, בעצם רה-תכנון. זה לא סתם להמשיך אותו הדבר
- 21 רק בקטן.
- 22 צ. לבני: קודם כל אני מסכימה אתך על הרה-תכנון ואני גם יכולה
- 23 להציג על ציר של זמן איפה אני קצת שיניתי נגיד,
- 24 הסתכלויות שלי על ציר של זמן. אני פשוט רוצה להגיד
- 25 משהו שאתה אומר: חיפשו מנוף לקצר את המלחמה. . .
- 26 ז"א במקביל לזה שבראייה שלך באופן הגיוני לגמרי,

המחשבה הזאת נועדה לקצר את המלחמה, במקביל	1
מבקשים עוד זמן. ז"א במקביל, בכל התהליך –	2
בגלל שלא ביצעו – יכול להיות, תראי, כשאת אמרת ב-12	3
לחודש, בהתחלה, כשהרמטכ"ל התכוון, לפחות בניירות	4
עושה רושם כזה, קשה למצוא משפט מה שנקרא "חוזי"	5
כזה. אבל גם את הבנת, שבעצם הולכים פה למכה, למבצע,	6
13 לחודש צהרים, אולי עד הערב וכו'.	7
נכון. צהרים. גג צהרים.	8
צ. לבני:	8
מ. עינן:	9
9 אני מניח שכשהוא אמר צהרים או עד הערב, הוא בעצם	9
10 ביטא עוד את התחושה שלו, ואנחנו קוראים את זה	10
11 בחומרים אחרים, שהמינוף הזה על הממשל הלבנוני יביא	11
12 באיזשהו מקום למין תדהמה כזאת, שיבקשו מיד להפעיל	12
13 את 1559 אח"כ או כל סיפור אחר בנושא. . . . והוא	13
14 הולך בעצם לתקיפת מטרות.	14
15 צ. לבני: . . .	15
16 כב' השופט: . . .	16
17 מ. עינן: . . .	17
18 צ. לבני: . . .	18
19 מ. עינן: . . .	19
20 ר גביזון: . . .	20
21 צ. לבני: . . .	21
22 מ. עינן: . . .	22
23 צ. לבני: . . .	23
24 מ. עינן: . . .	24
25 צ. לבני: . . . אני מדברת עכשיו על ה-12 בערב. בערב מצד אחד	25
26 אומרים יש איקס מטרות, נצא לדרך, מצד שני, מדברים	26

- 1 במונחים של סגר ימי, שכנראה אמור להביא לחץ . . .
- 2 וגם מהדיאחיה, . . .
- 3 ר. גביזון: כי ראש הממשלה אומר: לא נפסיק להילחם עד שנשיג את
- 4 היעדים. ז"א הדינמיקה של המשכת הלחימה לא באה
- 5 מהצבא.
- 6 צ. לבני: בסדר, היה כאן היזון
- 7 י. דרור: היזון חוזר
- 8 צ. לבני: היזון חוזר פרובלמטי בין הצבא לבין חלק ממקבלי
- 9 ההחלטות לבין הציבור, נוצר כאן איזושהו מעגל
- 10 שההצלחה של עצם היציאה למבצע, ההצלחה של הלילה
- 11 הראשון, יצרו סוג של תחושה שהעלתה גם את האמירות
- 12 והצגת יעדים בתמיכת הציבור, ואני חושבת שאתם יכולים
- 13 לראות את זה גם בחלק משיבות הממשלה, שחלק
- 14 מהשרים אומרים: יש תמיכה של הציבור. נוצר כאן
- 15 איזושהו תהליך שהוא חלק מהבעיה. ולא היה באיזושהי
- 16 נקודת זמן. ואז כשמישהו ממקבלי ההחלטות, מההנהגה,
- 17 לא משנה, אומר: נמשיך עד שיושגו היעדים, נמשיך עד
- 18 שיוחזרו החיילים, נמשיך עד – כשכבר ברור מה-12 לחודש
- 19 שהמבצע לא יימשך עד להחזרת החיילים. נדמה לי שאני
- 20 גם אומרת צריך להוציא את זה מהלכסיקון ב-12 לחודש.
- 21 אז ככל שעולה רף הציפיות, ככה יש יותר בעייתיות
- 22 לצאת. עכשיו, לשאלתך על ה-GPS אני אומרת, מבחינתי,
- 23 אני מבחינתי ב-12 לחודש ניתן היה להתחיל, אני בראייה
- 24 שלי כשר חוץ, רציתי להתחיל להתכוונן ולראות גם מה
- 25 אני יכולה לקבל ומה אני לא יכולה לקבל, ולהציע לקהילה
- 26 הבין לאומית את אותן הצעות שהונחו, שכבר הוכנו
- 27 במשרד החוץ יום אחרי פתיחת המבצע.

- 1 לאחר מכן, נקודות היציאה, הפסקה, רק הפסקה הופכות
2 להיות בלתי אפשריות . . .
- 3 ר. גביזון: . . .
- 4 צ. לבני: . . .
- 5 בנקודה של המבצע הצבאי הדרמטי, של ה-9 לחודש, גם
6 כאן אני מסתכלת לא רק על ההישגים של המבצע, אלא גם
7 מה יוצא כלפי חוץ, ומאחר וכבר היו פרסומים – אתם
8 מדברים על הדלפות מתוך ישיבות הממשלה – מילא, היו
9 גם הדלפות של הצבא, לא שאני יודעת מי מדליף, אבל
10 כשאני מגיעה לישיבת ממשלה ואני כבר קוראת את
11 העיתונים מה הצבא הולך לבקש ממני, זה בעיני הרבה
12 יותר חמור. אני לא יודעת אם במונחים – אבל זה חמור
13 גם. כי בעצם זה לא מאפשר לי לקבל החלטה. . . .
- 14 ובנקודת הזמן הזאת, אני אומרת: או.קי. בסדר. אבל
15 אנחנו נעצור אתכם מתי שנוכל. ז"א כשנגיע למצב שבו
16 ההישג המדיני יהיה כזה שיהיה שווה לנו לעצור אתכם,
17 אנחנו נעצור אתכם, וזה הזמן שבו אני גם משתמשת
18 בפעולה הצבאית . . .
- 19 כב' השופט: אני רוצה להעביר אותך לנושא אחר. אני מניח שמדי יום
20 מתקיימים במשרד החוץ הערכות מצב מדיניות. החומר
21 שאתם מקבלים הוא שיחות טלפוניות כמו שאת אומרת,
22 עם נציגים אלה או אחרים של מדינות שונות, דיווחים
23 בוודאי של השגרירים וכו'. האם חומר מודיעיני צבאי
24 מגיע אליכם?
- 25 צ. לבני: . . . קודם כל במהלך המלחמה מנכ"ל המשרד עשה
26 אצלו כל יום ישיבה קבועה בשעה 9 בבוקר, לדעתי, כולל
27 שישי שבת, וקיבל את כל עדכוני המצב. יש חומר שמגיע

- 1 לשר ויש חומר שמגיע לממ"ד. אני מקבלת היום חומר
- 2 שהוא חומר מודיעיני שאם הוא נוגע למשהו של משרד
- 3 החוץ, אז הוא מגיע ברמת פירוט גדולה יותר. . . . ואם
- 4 לא, זה הערכות מצב יומיות של המוסד, של אמ"ן, של
- 5 השב"כ ואלא אם כן אני מבקשת דברים ספציפיים יותר.
- 6 הממ"ד מקבל גם חומר מודיעיני ועושה את הערכות המצב
- 7 שלו. גם בהקשר הזה, אני דרך אגב, במהלך המלחמה
- 8 ביקשתי באחת הישיבות שיזמינו גם את נציג הממ"ד, כי
- 9 זה אחד מהפקת הלקחים של יום כיפור, זה בעצם הקמת
- 10 הממ"ד ובאחת הישיבות הסכימו שהוא יבוא וידבר 3
- 11 דקות. אבל זה הגורם שאמור לתת גם לי הערכות מצב של
- 12 משרד החוץ, אבל הערכות מצב אני מקבלת, אבל אני
- 13 מקבלת את זה כבר לא כחומר גולמי, . . .
- 14 כב' השופט: כי אנחנו התרשמנו מעדויות אחרות, שיש צוות שעוסק
- 15 בצד המדיני, ויש צוות שעוסק בצד הצבאי, ומי שמתכלל
- 16 את שני הדברים זה ראש הממשלה. ז"א הצוות המדיני לא
- 17 יודע בהכרח על כל מיני נושאים חשובים כבסיס להחלטות
- 18 או להערכות מצב, כדי לדעת להתחשב בהם בהערכות
- 19 המצב שלו, ואותו הדבר הפוך.
- 20 צ. לבני: הצוות המדיני יודע את מה שנותנים לו.
- 21 כב' השופט: כן, השאלה אם אתם מקבלים את כל מה שאתם צריכים
- 22 באמת לדעת.
- 23 צ. לבני: אני מניחה שלא, אבל מאחר שזה לא אצלי, אני לא יודעת
- 24 מה אני לא מקבלת.
- 25 י. דרור: מה כללית, אם מותר, מה דעתך שיכולות להיות דעות
- 26 שונות על טיב ההערכות המדיניות של אמ"ן, והשאלה אם
- 27 בכלל יש.

- 1 צ. לבני : אני חושבת שאמ"ן במקרה הזה, נכנס למקומות שאין לו
 2 שום יתרון יחסי. זה נתפש יותר טוב בישיבות הממשלה
 3 כשזה נאמר ע"י מישהו במדים, אבל אני לא חושבת שאני
 4 צריכה את אמ"ן שינתח לי את החלטה 1701 או את
 5 החלטה 1559 או שיגיד מה מישהו אמר בנאום פומבי. זה
 6 בדיוק התפקיד של משרד החוץ. לכן, אם לשאלתכם,
 7 שאלת אותי על אכזבה או על –
- 8 מ. עינן : אולי זה מתחבר למה שאמרת קודם, שלו יש עדיין את כל
 9 החומר שלא בהכרח לגורמים המדיניים כבר יש.
- 10 צ. לבני : כשהערכות מתבססות על חומרים גלויים, אז בוודאי יש
 11 לנו אותן. וזה סוג ההערכות שפחות או יותר מביאים לי,
 12 ומאחר ולישיבת הממשלה הם לא רוצים להביא דברים
 13 מאד חסויים, אז זה פחות או יותר נגמר במה שאתה קורא
 14 בעיתון.
- 15 כב' השופט : את יודעת שההערכות המדיניות שלך יכולות להיות לוקות
 16 בחסר, . . .
- 17 צ. לבני : אני בוודאי רוצה לקבל יותר חומר. נכון.
- 18 כב' השופט : ואם היית יודעת אינפורמציה מסוימת, אולי היית חושבת
 19 אחרת או קובעת אחרת.
- 20 צ. לבני : נכון, אני גם אמרתי לכם שבמהלך המלחמה ביקשתי
 21 בתחילתה לפחות, ביקשתי להיפגש עם . . . לי כשר יש
 22 פגישות, אני משתדלת לעשות אותן קבוע, בלי קשר רק
 23 למלחמה, עם ראש אמ"ן, ראש המוסד וראש השב"כ,
 24 שבהן אני מבקשת להעלות נושאים שהם נושאים
 25 שמעניינים אותי ואני רוצה לדעת מה –
- 26 ר. גביזון : באיזה תדירות את נפגשת אתם?

- 1 צ. לבני : אני צריכה להסתכל ביומן, אבל פעם בכמה שבועות. זה
- 2 אמור היה להיות כמעט קבוע, אבל לפעמים אני נוסעת,
- 3 הם נוסעים.
- 4 י. דרור : היו תקופות ששרי החוץ שקלו –
- 5 צ. לבני : . . .
- 6 י. דרור : . . .
- 7 צ. לבני : . . . תראו, גם בישיבות הממשלה, כרגע אפילו בלי משרד
- 8 החוץ, השב"כ, המוסד ואמ"ן . . . היו להם התייחסויות
- 9 לנושאים שונים שעל סדר היום, שבחלק זה טוב, זה אותו
- 10 פלורליזם שאני רוצה לקבל. משרד החוץ לא מקבל ביטוי
- 11 כפי שצריך לקבל, בוודאי לאחר מלחמת יום הכיפורים.
- 12 אני במובנים מסוימים, כשאני נותנת את הסקירות, אני
- 13 עושה את זה כאינפוט שלי, אבל לא מגיע איש מקצוע,
- 14 ואני אומרת לכם במהלך המלחמה, ביקשתי שראש הממ"ד
- 15 יבוא ולו בשביל לשים רגל בישיבת הממשלה ולהביע עמדה
- 16 אחרת. אין לזה אבל ביטוי ברמה המקצועית של סגל
- 17 משרד החוץ. ואם צריך לתת סקירה מדינית, אז בעצם
- 18 אני עושה את זה בישיבת ממשלה. אבל לשאלתכם על
- 19 אמ"ן – . . . חלק מהסקירות שלו בנושאים האלה, הם
- 20 לדעתי, . . . צריך להיות תפקיד קלאסי של משרד החוץ.
- 21 וכמובן שמשרד החוץ צריך לקבל את כל המודיעין
- 22 הרלוונטי, אבל ניתוחים של החלטות או"ם או דברים
- 23 מהסוג הזה – זה משרד החוץ, צריך וזה גם היתרון היחסי
- 24 שלו.
- 25 כבי' השופט: שאלה אחרת בתחום אחר של משרד החוץ. ההסברה, גם
- 26 ההסברה בחו"ל. מתקבל הרושם שאנחנו לא הסברנו את
- 27 עצמנו במהלך המלחמה במידה מספקת לעומת מכונת

1 התעמולה שבאה מן הצד השני. אולי האנשים שאתם
 2 עמדתם בקשר היו יותר בקיאים בחומר, אבל הציבור
 3 במדינות החוץ, בתקשורת החיצונית, לא היתה מעודכנת
 4 בעמדה שלנו, בצד שלנו של תמונת המערכה.
 5 צ. לבני: שני דברים. כאן, אם אתם רוצים להתייחס לנושא הזה,
 6 אז באמת הייתי מבקשת שתזמינו גם את הגורמים
 7 האמונים על זה במשרד החוץ, שעסקו בזה ברמה
 8 השוטפת, כדי לקבל את ההשלמות. אבל אני אציג משהו
 9 שהוא ברמה היותר עקרונית. קודם כל גם כאן, ההסברה
 10 של מדינת ישראל בגדול, גם כאן יש שאלה בין משרד
 11 החוץ לבין דובר צה"ל, שתכף נתייחס לזה, כי כל אחד יש
 12 לו מטרות אחרות. מה שיוצא החוצה, קודם כל אין היום
 13 הבחנה בין פנים לבין חוץ. אנחנו חיים בעולם שבו מה
 14 שהתפרסם היום בשבועון כפר חב"ד, יכול להיות כותרת
 15 ראשית מחר בניו יורק. אז זאת הנחת עבודה ראשונה.
 16 הדבר השני מבחינתנו, כלי ההסברה שלנו, זה השגרירים
 17 שנמצאים כל אחד בארצות שלו, לא רק בפגישות מדיניות
 18 שלו, אלא גם בראיונות שהוא אמור לעשות לתקשורת
 19 המקומית שם. כתבים זרים שנמצאים בארץ וכרגע
 20 העבודה מולם מרוכזת בלע"מ במשרד ראש הממשלה. ומה
 21 שדובר צה"ל עושה, והמפגשים, זה יכול להיות שלי, גם על
 22 זה אני יכולה להכין לכם רשימה, אבל מפגשים גם שלי,
 23 גם של דובר משרד החוץ, עם כתבים זרים, הגיעו הנה
 24 קבוצות . . . בחלק היו ראיונות כאלה ואחרים, שלי ושל
 25 שרים אחרים, דרך אגב.
 26 רק דבר אחד אנחנו צריכים להבין בתוך העניין הזה. אתה
 27 מדבר על מכונת התעמולה של הצד השני – אני לא חושבת

1 שהיתה לו מכונת תעמולה. באירוע של כפר כנא, תמונה
 2 כזאת של מישהו רץ עם ילדה על הידיים, זו תמונה שאתה
 3 לא חושב שמישהו צריך לבקש מישהו לשים אותה
 4 בתקשורת. ומול זה, דרך אגב, אתה יכול לשים את כל מה
 5 שנקרא, הראשים המדברים שבעולם –
 6 כבי' השופט: אגב, זו היתה תמונה מפוברקת.
 7 צ. לבני: האירועים שהיו תוך כדי המלחמה, אני אתאר את זה על
 8 ציר של זמן, התחלנו את המלחמה בזה שהיה ברור
 9 שישראל הותקפה, שלא במתקפה, ע"י החזבאללה,
 10 וישראל יש לה את הזכות להגיב. זה היה גם ברמה
 11 המדינית. ברמה המדינית, כל זה נשאר בעצם עד לסיומה
 12 של המלחמה, מבחינה זו שישראל זכותה להגן על עצמה.
 13 מבחינה תקשורתית – התחילו כאן שני מהלכים שהם קצת
 14 - אני מסבירה את המפגש הבעייתי אולי שבין שני
 15 רצונות. מצד אחד יש הרצון של הצבא לשדר הצלחה בבית
 16 פנימה. מצד שני, הצלחה צבאית, מקום שבו גם נפגעו
 17 אזרחים, וזה לא משנה אם זה תמונה ספציפית כזאת או
 18 תמונה אחרת, ברגע שנפגעים אזרחים, ההזדהות האנושית
 19 הבין לאומית היא עם הפגיעה באזרחים. התובנה
 20 הבסיסית של כל הסכסוך, ישראל כבר הרבה מאד שנים
 21 נושאת על גבה את זה שהיא נתפשת, זה הדימוי שלנו, זה
 22 לא מה שאנחנו בעיני, אבל היא נתפשת כאגרסיבית.
 23 הציבור, אני עכשיו מדברת על הציבור, לא על מקבלי
 24 ההחלטות ברמת שרים וכו', אבל הציבור באירופה,
 25 מבחינתו זה עוד פעם ישראל עם ערבים. הוא לא בדיוק
 26 עושה את ההבחנה הזאת. ככל שצה"ל רוצה להוציא
 27 תמונות שמראות את הצלחת הצבא, ככה זה מחזק את

1 אותו דימוי שבעצם אנחנו החזקים, לנו יש צבא חזק,
 2 ואנחנו פועלים כאן ופוגעים באזרחים.
 3 ולכן המשימה הזאת היא משימה מורכבת. יותר מזה, גם
 4 כאן בבית פנימה, בחלק אומרים . . . – הרי מדברים על
 5 הצלחת המלחמה, אז אומרים: מה בסוף נגמר? . . .
 6 תמונת הסיום. מי ניצח ומי הפסיד. אז מצד אחד אתה
 7 רוצה להראות את זה שתושבי ישראל נמצאים במקלטים,
 8 וזה קשה, ויש טילים על ישראל. מצד שני, אתה לא רוצה
 9 שתמונת הסיום תהיה תמונה שבה ישראל היא ישראל
 10 שנפגעת ומפסידה.
 11 . . . אני קיבלתי באיזשהו שלב מכתב משגרירינו בהולנד,
 12 שאומר לי, . . . תעשו לי טובה, . . . באופן רשמי הצבא
 13 שחרר שתי תמונות שאני לא יכול להתמודד אתן. באחת
 14 ראו כנראה – אני לא ראיתי את זה – ילדה ישראלית
 15 כנראה חותמת על טיל שאנחנו שולחים לנסראללה, או
 16 משהו כזה. לא יודעת, משהו בצפון, שזה משהו שבישראל
 17 בטח נורא אהבנו את זה, כי זה החיילים שלנו והילדים
 18 שלנו, שם זה נתפש כמו שיתוף ילדים במלחמה. או תמונה
 19 שהיא אצלנו בבית פנימה נתפשת כדבר נורא נחמד, של
 20 אנשי חב"ד שהגיעו לאחד המקומות, ובחו"ל הציור הזה
 21 היה ציור של מין סוג של מלחמת דת.
 22 יש בעיה מובנית שהיא עדיין לא נפתרה. היא לא נתגלתה
 23 לראשונה במלחמה הזאת, והיא עוסקת בשאלה מי מרכז,
 24 מה התפקיד של דובר צה"ל, מה התפקיד של משרד החוץ
 25 ומה התפקיד של משרד ראש הממשלה. לדעתי, ישראל
 26 מימון מזכיר הממשלה, מרכז איזושהי עבודת מטה בנושא
 27 כבר הרבה מאד זמן, שאני לא יודעת אם השתכללה לכדי

- 1 תוצר. וכרגע בעצם, מה שקורה, . . . יש את דובר צה"ל,
- 2 יש את משרד החוץ, ויש בכלל גם כל אחד שרוצה
- 3 להתראיין.
- 4 בסה"כ יש פעילות, גם . . . אנחנו במהלך התקופה גם
- 5 פתחנו מרכזי תקשורת בצפון, בחיפה, פתחנו על מנת . . .
- 6 . היה חשוב להביא את הכתבים הזרים שמשרתים
- 7 בישראל, שיבואו לנקודות שהן נקודות של הפגיעות
- 8 הישראלית דווקא, של ירידת הטילים. אז פתחנו מרכז
- 9 תקשורת בחיפה. לקחנו גם מישהי מהבית, על מנת שהיא
- 10 – דוברת צה"ל לשעבר, שהיא ממשרד החוץ, על מנת
- 11 שתביא את הכתבים הזרים ותלווה אותם למקומות שהם
- 12 מקומות הפגיעה. באופן קבוע, התקיימו ישיבות הסברה,
- 13 הגיעו הנה עיתונאים, נעשו ראיונות לרשתות הזרות, . . .
- 14 כב' השופט: בקשר למוראל הפנימי, במהלך המלחמה, במלחמת יום
- 15 הכיפורים היה המסביר הלאומי, שהיה אח"כ הנשיא חיים
- 16 הרצוג, ובמלחמת ששת הימים נדמה לי שזה היה אהרון
- 17 יריב,
- 18 צ. לבני: אני חיה את נחמן שי עם ה'לשתות מים'.
- 19 כב' השופט: נחמן שי. לדעתך, צריך היה שיהיה מישהו שייתן הסבר
- 20 לציבור הישראלי?
- 21 צ. לבני: אני לא יודעת. זה עלה באיזשהו שלב, לא זוכרת אם זה
- 22 עלה באופן רשמי או לא, אני זוכרת שבהתחלה זה נראה לי
- 23 ואמרתי: בעצם למה לא נעשה כזה דבר. ודיברתי על זה –
- 24 אני לא זוכרת, לא התעקשתי על זה, ואמרו לי, וקיבלתי
- 25 את הטיעון הזה שאנחנו חיים היום בעולם תקשורת כל
- 26 כך פתוח, . . . הוא יהפוך להיות זה שעושה את
- 27 הפרופגנדה, ועוד מסביב כל אחד יגיד ממילא מה שהוא

- 1 רוצה. וזה עולם תקשורתי פתוח, ולכן זה לא יהיה
- 2 אפקטיבי. אבל אני לא יודעת, לא התעמקתי בזה מאז. אני
- 3 רק שואלת את עצמי, בואו נגיד שהיה בא איש כזה ואומר
- 4 ואלה יעדי המבצע וזה מה שנעשה, ואח"כ היה מישהו
- 5 מהשרים מתראיין ביומן הצהרים ואומר: נכתוש, נעשה
- 6 וזה וזה. אני לא חושבת שזה היה פותר את זה, אבל . . .
- 7 לא שקלתי את זה אישית.
- 8 כבי' השופט: עוד שאלה. את עבדת גם עם ראש הממשלה שרון. מבחינת
- 9 דרך קבלת ההחלטות, את יכולה לעשות השוואה?
- 10 צ. לבני: לא, אני לא נמצאת, כדי לעשות השוואה אני צריכה להיות
- 11 באותו מקום. ואני לא באותו מקום. ז"א . . . היום אני
- 12 שימשתי כשר חוץ. בתקופתו של שרון, התפקיד שלי לא
- 13 היה תפקיד, ז"א ההשפעה שלי היתה למרות שחלק
- 14 מההישגים המדיניים תרמתי להם בכובע מוזר לגמרי,
- 15 בתור שרת קליטה ובתור שר המשפטים, אבל זה נבע
- 16 כתוצאה ממערכת יחסים אישית יותר, זה לא היה אכס -
- 17 אופיציו, ולכן זה לא הגון אם אני אעשה איזו השוואה
- 18 כזאת. כי אני לא הייתי באותו תפקיד. אז אני לא יודעת,
- 19 אם הייתי שר חוץ בתקופתו איך זה היה עובד. אני לא
- 20 יודעת איך הוא עבד ברמות האלה. אני חושבת . . . -
- 21 אתם יודעים מה, כמו כל דבר בחיים, זה גם שאלות של
- 22 זהות ראש הממשלה, האנשים שסביבו, המזכיר הצבאי,
- 23 הגורמים האחרים. לא יודעת.
- 24 ח. נדל: לי יש שתי שאלות. שאלה אחת זה אופציה מדינית,
- 25 והשאלה השנייה זה עורף. אני אתחיל בעורף. קשה לי
- 26 קצת להבין שמתאספת ממשלה, ואומרים לה שקטיושות
- 27 ייפלו על צפון ישראל, כולל עד חיפה. כולל עד חיפה.

1 אומרים את זה, וכולם יודעים. יושב גוף רציני ואומר:
 2 בסדר, שייפלו, ואנחנו הולכים לעשות משהו. קשה לי
 3 להבין. עוד יותר קשה לי להבין, כשחולפים חמישה ימים,
 4 עשרה ימים, ולא קמים ואומרים בממשלה, או בגוף
 5 הקבינט או השבעה, שלא קמים ואומרים: די. לכן קשה לי
 6 להבין, אני אומר, ביום הראשון את אומרת: אני הייתי
 7 בהחלטה לאפשרות, אבל כעבור מספר ימים, לא מעלים
 8 את הנושא הזה, שהאזרחים למעשה, הם שסופגים את
 9 המנה הרצינית ביותר. זו שאלה ראשונה.
 10 שאלה שנייה זו אופציה מדינית. האם לא היה מקום,
 11 ולעיתיד להכניס את זה אולי כדבר ברור וחקוק בממשלה.
 12 יש אופציה צבאית, אופציות צבאיות, אבל יש גם אופציה
 13 מדינית. למה אני מתכוון: גם אם שרת החוץ חושבת
 14 שצריך לתקוף, היא יכולה להביא אופציה מדינית, שאני
 15 מציע – סתם, אנחנו נצא להתקפה לא כרגע, אלא בעוד 24
 16 – 48 שעות, כי המטרה שלנו להחזיר את השבויים. פה אני
 17 מצטרף לדעה צבאית, שבשלב הזה אני מתחיל לגייס, אבל
 18 כן או לא זה עניין של וויכוח, אבל אני נותן לפחות
 19 אזהרה, ואני אומר להם: . . . תחזירו את השבויים ולא,
 20 אנחנו כעבור 24 – 48 שעות יוצאים לעשות צעד מסוים. זו
 21 אופציה מדינית, לפי עניות דעתי. אז אם זה לא הוצג –
 22 חבל, חבל שזה לא הוצג, כי כולם היו בדעה שחייבים
 23 באותו לילה מיד מיד לתקוף, ואם זה אפשרי, אני מציע לך
 24 לחשוב על העתיד, אולי להכניס את זה כנתיב.
 25 צ. לבני: במונחים מסוימים עשיתי את זה אחרי או ב-9 לחודש.
 26 ז"א ב-9 לחודש בעצם אישרנו את ההחלטה, אח"כ יצאנו
 27 החוצה גם כן לדיון יותר פנימי אצל ראש הממשלה עם שר

1 הביטחון ואז אמרתי, צריך לעשות את ההמתנה הזאת,
 2 שהחרב הזאת של המבצע הצבאי הישראלי תהיה מונחת.
 3 והשתמשתי במדיניות. אין לי – למרות שאני צריכה לענות
 4 על זה, אני חשבתי שנכון כן לעשות איזשהו מבצע. היה
 5 נדמה לי שישראל – יכול להיות שאני אומרת את זה
 6 בדיעבד, אבל היה נדמה לי שישראל נמצאת במצב שבו
 7 אחרי חטיפת גלעד שליט, . . . – אני מציעה משהו אחר,
 8 אני לא חושבת שחשבתי על זה באותו לילה, אבל אני
 9 רוצה להציע את זה עכשיו, משאמרת את זה. . . – וזה
 10 גם עונה קצת משהו על העורף. היה ברור מלכתחילה
 11 שלנסראללה יש איזה סוג של משוואה, ויש פעולות שהוא
 12 יוכל לקבל ויש פעולות שהוא לא יוכל לקבל. ולכן
 13 כשהפעולות היו פעולות ממוקדות, כירורגיות מהסוג הזה
 14 שהוצגו בלילה הראשון, הסיכוי לדרמה מאד גדולה, הוא
 15 היה קיים, היינו חייבים לקחת אותו בחשבון, אבל
 16 הוודאות שלו היתה יותר נמוכה.
 17 אני חושבת שאם היינו אומרים: אם לא תעשה את זה אז,
 18 אני גם לא בטוחה שהיינו יכולים להסתפק במשהו מהסוג
 19 של כמה מטרות כאלה של לילה. . . – הרי ברור, אני לא
 20 רואה את נסראללה משחרר פתאום את החיילים כשישראל
 21 מאיימת. אני גם חושבת שבאיזשהו שלב אמרתי . . .
 22 בישיבת הממשלה, שהוא לא יניף דגל לבן וייצא – נדמה
 23 לי שב-14 לחודש בד'אחיה, הוא לא יניף דגל לבן ויצא
 24 ויגיד די. אז הייתי עושה את זה. ממילא הייתה לי תמיכה
 25 בין לאומית בפעולה, באופן בסיסי הבינו שאנחנו יכולים
 26 לעשות את זה, לכן לא הייתי צריכה את הזמן הזה. לא
 27 הייתי מרוויחה כלום בהקשר הזה. אני לא חושבת

1 שנסראללה היה מחזיר אותם, ואני חושבת שאז הייתי
2 שמה לעצמי רף צבאי מאד מאד גבוה, כי אחרי איום כזה
3 – אז אוף! מה ישראל צריכה לעשות! ואני לא בטוחה
4 שהיה לי אז את סוג הפיתרון הזה, אלא אם כן באמת אז
5 הייתי מחליטה שאני נכנסת עם כל הכוחות הצבאיים
6 והכל.
7 אני אומרת את זה קצת בדיעבד, שתוך כדי זה שאתה
8 מדבר, אז אני נותנת את התשובה הזאת, אבל זה לא היה
9 הדיון האמיתי בישיבת הממשלה.
10 ביחס לעורף, תראו, גם ביום הראשון, קודם כל זה
11 אחריותנו. דובר כאן על אחריות קולקטיבית וגם זה, אין
12 במשהו ממה שאני אגיד כאן היום, כדי להגיד אנחנו לא
13 אחראים או אני לא אחראית. בסדר? שיהיה ברור.
14 כבר ביום הראשון, נדמה לי שהרמטכ"ל אמר: אנחנו
15 אחראים על העורף, אנחנו אחראים על הטיפול בעורף,
16 והדברים מסודרים ברמת הטיפול. באיזשהו שלב, ואני
17 יודעת, אני מראש חוסמת אותך לשאלה הבאה, כי
18 באיזשהו שלב אני אמרתי, נדמה לי, למפקד פיקוד העורף
19 שהוא אמר: העורף מסודר, נדמה לי שזה היה גם בדיון על
20 הד'אחיה, או שבוע אחרי זה, אמרתי: זה לא עוזר לי, כי
21 זה שאתה תטפל אחרי שייפלו טילים זה בסדר, אבל
22 השאלה אם אנחנו יכולים למנוע את נפילת הטילים ולא
23 לטפל בהם אחרי זה.
24 לי אישית נקודת הזמן שהיתה בעיני הבעייתית, אני
25 חשבתי ב-12 לחודש שזה היה חלק מהסיכון, אבל חשבתי
26 שאפשר – זה יהיה מבצע שאפשר יהיה להכיל אותו, וב-14

- 1 לחודש לא רציתי לעשות את הצעד הנוסף, מתוך מחשבה
- 2 שזה באמת פורץ סכר שהוא הרבה יותר דרמטי.
- 3 ח.נדל: אבל את אף פעם לא אומרת, לפחות אני מסתכל
- 4 בפרוטוקולים. את לא עומדת על הנושא הזה שפצצות
- 5 ממשיכות ליפול.
- 6 צ.לבני: כי באיזשהו שלב אני חשבתי שהתפקיד של הצבא הוא
- 7 לנסות ולהפחית, . . . באיזשהו שלב אני גם אומרת את
- 8 זה לכם כאן. . . , חשבתי שהצבא צריך להפחית את
- 9 כמות הרקטות ואנחנו צריכים לטפל בעורף. . .
- 10 י.דרור: אני שוב מתחיל בהיסטוריה, והפעם לא קדימה.
- 11 היסטוריית משרד החוץ והשפעתו על קביעת המדיניות
- 12 האסטרטגית הישראלית לא הייתה חזקה. יש הבדלים בין
- 13 שרים –
- 14 צ.לבני: נכון. אני יודעת, הרי אתם שואלים – אפרופו, גם בתקופת
- 15 שרון, שאלתם אותי קודם, במאה אחוז נכון. התוכנית
- 16 המדיניות הרציניות שישראל אימצה במהלך התקופה
- 17 שאני בממשלה, לא באו ממשרד החוץ. לא מפת הדרכים
- 18 ולא ההתנתקות.
- 19 י.דרור: אם מחפשים הסברים היסטוריים,
- 20 ח.נדל: . . .
- 21 צ.לבני: . . .
- 22 י.דרור: בואי נחזור למשרד. בין ההסברים החלקיים, ולא
- 23 העיקריים, אומרים אנשי מקצוע שבדקו את זה,
- 24 שהיסטורית משרד החוץ לא היה מצויד כל כך חזק. אמנם
- 25 יגאל אלון הקים את המרכז למחקר מדיני, אח"כ פעם
- 26 הקימו חטיבה לתכנון ופעם החטיבה הזו כן או לא
- 27 משפיעה. מה דעתך בעניין הזה?

- 1 צ. לבני: סליחה, . . . האלטרנטיבה – הרי כמו שאמרנו קודם, זה
 2 הכל אלטרנטיבות. ניחא, אם מישהו היה עושה את
 3 הדברים המדיניים, היה ארגון מצויד למשעי. אבל אם
 4 הבחירה היא בין לשכת ראש הממשלה שהיא מורכבת מ-
 5 2.5 אנשים, לבין משרד שיכול להיות שצריך להיות מצויד
 6 יותר, יכול להיות, אבל בין מערכת שזה עיסוקה, ושם
 7 היא תעשה את זה יותר, היא גם תתמקצע יותר, הרי
 8 בוודאי שהמערכת הזאת עדיפה, ואם מדובר בבחירה בין
 9 משרד החוץ ובין הצבא, הצבא הראייה שלו מאד ממוקדת
 10 בכיוונים מסוימים. ולכן התוצר המדיני חייב לבוא –
 11 עכשיו, יש ראש ממשלה, ראש ממשלה יכול להגיד: זה כן
 12 מקובל עלי, זה לא מקובל עלי, אני רוצה לקבל עוד
 13 נתונים, אני רוצה לשמוע עוד דעות – הכל בסדר. אני לא
 14 חושבת שמשרד החוץ צריך לעשות את הדברים – בסופו
 15 של דבר יש ראש ממשלה שאמור לתכלל את הכל. ונניח
 16 שמשרד החוץ, אולי שר חוץ, לא משנה, יכול שר חוץ לבוא
 17 ולהסתכל יותר על מה תגיד הקהילה הבין לאומית ולתת
 18 לזה משקל יתר בהחלטותיו. ויכול ראש ממשלה להגיד:
 19 אני לא רוצה לעשות את התהליך הזה, יגידו מה שיגידו,
 20 אני רוצה יותר לתקוף צבאית. בסדר.
 21 אבל הוא צריך לקבל נקי ממשרד החוץ את מה אפשר
 22 לעשות. עבודת מטה – . . .
 23 י. דרור: . . .
 24 צ. לבני: . . . את כל העקרונות, פרק 6 ופרק 7 את כל הדברים
 25 האלה אנחנו יזמנו והנחנו על השולחן של האמריקאים. אז
 26 זאת לדעתי דוגמא קלאסית למה כן.

- 1 יותר מזה, . . . שר חוץ, לא אני, שר חוץ ואנשי משרדו
- 2 נמצאים ברמה שוטפת מול הקהילה הבין לאומית.
- 3 היכולות המדיניות ידועות להם, הערכת מצב, זה לא אמ"ן
- 4 שפעם בכמה זמן אומר: . . . מה אפשר להשיג ומה אי
- 5 אפשר להשיג, לדעת עם מי כדאי לקדם נושא, ואם אתה
- 6 הולך עם האחד, מה יגיד השני. זו מומחיות שאמורה
- 7 להיות בוודאי למשרד החוץ. מה אתה יכול להשיג באו"ם.
- 8 שגריר ישראל באו"ם, הוא חי עם השגריר האמריקאי,
- 9 והוא חי עם הצרפתי והוא חי עם הקטארי, והוא יכול
- 10 לדעת מה יעבוד ומה לא. ובוודאי שיש למשרד החוץ את
- 11 הכלים. כשבסוף . . . מקובל עלי במאה אחוז, שזה לא
- 12 החלטה של משרד החוץ, בסוף יש ראש ממשלה שצריך
- 13 להחליט אם זה מה שהוא רוצה או לא, אבל העבודה
- 14 הזאת, היא עבודה שבוודאי הכלים שיש למשרד הזה
- 15 טובים יותר מאחרים. לצערי, בחלק מהמקרים יש הרבה
- 16 מאד דברים שנתפש, לא רק לשכת ראש ממשלה, אלא
- 17 משרד ביטחון או צבא.
- 18 י. דרור: ייצוא בטחוני התעורר.
- 19 צ. לבני: אז זה ב"ה סידרנו עכשיו בהצעת חוק שגם תהיה נציגות
- 20 למשרד החוץ. לא רק זה, למשל, נתפש, שזה כבר באמת
- 21 שאלה אחרת לגמרי ממקום אחר, בגלל שהשטחים, הריבון
- 22 בהם זה הצבא, אז כל הנושא הפלשתינאי, שמשפיע בוודאי
- 23 על כל תהליך מדיני ברמה היום יומית, מצוי המפתח אצל
- 24 הצבא. אם אתה פותח מעברים או לא, מעביר כספים או
- 25 לא, יש את מתאם הפעולות בשטחים שהוא עושה את
- 26 הפעולות האלה. אנשי הצבא הם אלה שבעצם משפיעים
- 27 היום על ההחלטות המדיניות, לא כשהם יושבים ועושים

- 1 תוכנית מדינית, אבל ברמה היום יומית והשוטפת. אבל יש
- 2 כאן הרבה דברים, אם הוועדה רוצה להתפרש, אז בכלל,
- 3 אני חושבת שאם מגיעים, נגיד מגיע מהחוץ מישהו,
- 4 הלוואי והיה מצב שבו הוא היה נפגש עם - . . .
- 5 י. דרור: . . .
- 6 צ. לבני: . . . עם שני אנשים ביחד או עם שני שרים, או משהו כזה.
- 7 י. דרור: זה גם התעורר מהמנכ"ל, וזה מתקשר לדברים שאמרת.
- 8 משרד החוץ עושה תהליך שיטתי של הפקת לקחים על
- 9 חלקו של גם הזדמנות להצביע מה כן צריך להיות? מסמך
- 10 הפקת לקחים יש לו משמעות.
- 11 צ. לבני: כן, אבל זו באמת שאלה שאני לא יודעת אם שאלתם או
- 12 לא את המנכ"ל, אבל המנכ"ל עושה התכנסויות היום
- 13 בתוך המשרד, בין היתר, גם עוסקות, למרות שגם באופן
- 14 יחסי לפעמים קודמות וגם לתוצר הזה, משרד החוץ אני
- 15 חושבת שיש לו במה להתגאות. חלק מהבעיה היא, שאני
- 16 לא יכולה לשכנע, אם אני חושבת שאני צריכה לקבל יותר
- 17 שיתוף פעולה מגורמי מודיעין, זה לא החלטה שלי. אני
- 18 בסוף צריכה לשכנע את זה או את שר הביטחון או את
- 19 ראש הממשלה.
- 20 עכשיו, דרך אגב, גם קבענו אחת לכמה זמן, פגישה שלי
- 21 עם שר הביטחון בנושאים שוטפים, באמת לעשות יותר
- 22 תיאום ומפגשים. דרך אגב בכל התקופה הזאת גם היה
- 23 נציג משרד החוץ בבור, שזה גם היה חידוש, כדי שנקבל
- 24 את המידע בזמן אמת.
- 25 מ. עינן: אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה. קודם כל היא קצת
- 26 מעיקה, כששומעים את הדברים, יש הרגשה שפה המהלך

- 1 הצבאי והמהלכים המדיניים היו פרלליים אחד לשני, ולא
- 2 שזורים מספיק אחד בתוך השני.
- 3 צ. לבני: כשהצבא אומר: אני פועל, תעשו אתם מעשה מדיני. הצבא
- 4 אומר בישיבות: אני פועל כדי שאתם תייצרו לי משהו
- 5 מדיני. לפחות זה מה שהרמטכ"ל אמר.
- 6 מ. עינן: אני אומר, שבאופן טבעי, ברור לכולנו שמהלך כזה צריך
- 7 להיות שזור אחד בשני, מפני שהמהלכים הצבאיים הם
- 8 השגת יעדים מדיניים בדרך אחרת והנושא של המהלכים
- 9 המדיניים הם בני השגה ביתר נוחות, כאשר הצבא משיג
- 10 מטרות צבאיות ואז הנושא הזה משולב ביחד. פה במידה
- 11 די רבה, ראינו פה פעולה במקביל.
- 12 הדבר הנוסף הוא: אולי צריך במידי לקבוע שהפורום
- 13 לקבלת החלטות בדיונים מקדימים, זה לא ראש ממשלה
- 14 ושר ביטחון אלא ראש ממשלה, שר ביטחון ושר החוץ.
- 15 צ. לבני: התשובה היא בעיניי: נכון. לפני המלחמה ביקשתי את זה
- 16 אפרופו נושאים שהיו קשורים לפלשתינאים, מראש
- 17 הממשלה, והובהר לי שהיסטורית זה לא מקובל.
- 18 מ. עינן: אני אגיד לך, אנחנו לא מכירים את ההיסטוריה.
- 19 צ. לבני: אני אומרת עובדתית. אני ביקשתי את זה אפרופו פעולות
- 20 בעזה, הפסקת חשמל ודברים מהסוג הזה. כי גם יש להם –
- 21 אני צריכה להסביר את זה, ואם אין לי את המידע, הרי יש
- 22 גם הבדל מבחינתי מה אני אומר בחדר סגור לראש
- 23 הממשלה ואח"כ אני אייצג את ישראל מול – יש לי דרך
- 24 אגב כאן, את כל שיחות הטלפון שערכתי במהלך המלחמה.
- 25 אני מייצגת את ישראל הרשמית, כפי שהחלטות
- 26 שהתקבלו, לא רק מה שאני רוצה לעשות ואין לי את
- 27 המידע. לא תמיד יש לי את המידע בזמן אמת. . . .

- 1 תשמעו, היה צורך לעשות את זה כי – שזה אפרופו
 2 ההסברה, שלא לדבר על input שאני יכולה לתת מה
 3 ההשלכות של זה על כלל המערכה.
- 4 מ. עינן: אני חושב שהנימוק שלא מקובל, זה תפקידך לשנות אותו
 5 או לא לשנות אותו, אני רק יכול לומר, שגם לא היה
 6 מקובל אף פעם, כמיטב ההיסטוריה שאני מכיר במדינת
 7 ישראל, שראש ממשלה ושר הביטחון לא היו אחד מהם
 8 לפחות, אקס איש צבא בטחוני וכו'. וגם לא היה לנו אף
 9 פעם רמטכ"ל שהוא היה איש חיל האוויר, אז מסתבר
 10 שהתקדימים לא בהכרח מעידים על העתיד, אבל פה אולי
 11 עזרתי לך בהנמקות, אבל לא זה אני רוצה להגיד.
- 12 צ. לבני: חלק, קודם כל, אני מסכימה אתך. ב. זה חלק מוויכוח
 13 קבוע שיש לי אפרופו דברים שהם לא קשורים רק
 14 למלחמה, אלא קשורים לדברים שאני רוצה לעשות גם
 15 היום. הבקשה שלי הייתה לבוא למה שנקרא התייעצות
 16 ביטחונית וזאת התשובה שקיבלתי. זה היה עוד לפני
 17 המלחמה. זה היה קשור לנושאים של הפלשתינאים. ואני
 18 חושבת שהפסקתי אותך.
- 19 מ. עינן: לא לא, אני רציתי להגיד שלא במקרה המבנה השלטוני
 20 בישראל מתנהל, יש לנו וועדת חוץ וביטחון. היא לא
 21 וועדת ביטחון. יש לנו בנושא הזה מערכות של קבלת
 22 דיונים וכו', הם תמיד היו שזורים לפחות בכותרת שעל
 23 הקיר, הייתה משותפת. בפועל היו לנו תקופות שונות. היה
 24 לנו ראש ממשלה שהוא היה גם שר ביטחון, היה לנו
 25 בנושא הזה שילוב, שאני לא רוצה להגיד איך הוא נוצר
 26 וכו', של ראש ממשלה ושר החוץ בתקופה של רבין ופרס,
 27 שזו קומבינציה אחרת לגמרי, והיו הרבה מאד דוגמאות

- 1 בנושא הזה. אנחנו יכולים לראות כאן, בנושא שהתחלתי
- 2 ממנו, של קווים מקבילים של שני הדברים, נדמה לי
- 3 שיכלו, כהצעות לעתיד, לשנות אותם, באם היינו רואים
- 4 את הנושא גם ברמות האלה של הפורום הממשלתי
- 5 המצומצם, כפורום בטחוני מדיני, ולא כפורום ביטחוני.
- 6 צ. לבני: מצוין. אמן.
- 7 ר. גביזון: אני מוכרחה להגיד, שזו לא מחשבה חדשה, אבל אני
- 8 חושבת שהעומק – שני דברים, גם הנתק שנראה לי שאת
- 9 רומזת ואנחנו שמענו גם ממקורות אחרים, נובע לא רק
- 10 מתקדימים היסטוריים, אלא גם מהאילוצים הפוליטיים
- 11 של צורת המשטר שלנו. ז"א יש חשדנות או תחרותיות
- 12 מובנית בין אנשים שממלאים תפקידים שאמורים להיות
- 13 תפקידים ממלכתיים שמכוונים לאותה מטרה, אבל
- 14 שיקולים אישיים פוליטיים ממלאים תפקיד בלתי נמנע
- 15 אולי, ומשבשים לפעמים את צורת שיתוף הפעולה
- 16 האופטימלית בין הצוותים. יש פה עוד דבר שנרמז קצת
- 17 גם בשאלות האחרות וגם במה שנאמר עכשיו ע"י האלוף
- 18 עינן, והוא העובדה שהחלטות מהסוג הזה דורשות המון
- 19 תשתית של ידע. ידע מכל מיני סוגים: צבאי, היסטורי,
- 20 יחסי חוץ, מדיני, כלכלי, לא דיברנו על זה בכלל, חברתי,
- 21 יחסי פנים, יחסי חוץ
- 22 מ. עינן: גם משפטי
- 23 ר. גביזון: משפטי גם כן, לא דיברנו על בעיות המשפט הבין לאומי
- 24 ואיפה הוא יושב וכל זה. על הרבה דברים לא דיברנו. אבל
- 25 בעצם מקבלי ההחלטות מביאים להחלטות שלהם את
- 26 תשתית הידע הקודמת שלהם. א. הידע הזה הוא לא דומה.
- 27 ב. הידע שמסופק למקבלי ההחלטות הוא ידע מאד חלקי,

- 1 מאד שטחי, ובין השאר אנשים רואים את זה אחרת
- 2 ושומעים ומבינים את זה אחרת, בגלל הידע היותר עמוק
- 3 שיש להם בנושאים מסוימים. אני מניחה שכשמופז שומע
- 4 על פעולה צבאית, הוא מתייחס לזה אחרת ממה שאת
- 5 היית מתייחסת. מי שמכיר יותר את החזבאללה ואת
- 6 האיכות שלו, ומתייחס לשאלה איך יגיב החזבאללה,
- 7 אחרת ממישהו שבכלל לא מבין בנושא הזה. ולכן כאילו
- 8 הקושי שעולה במנגנון קבלת ההחלטות, מהסיפור הזה,
- 9 הוא לא רק ההדלפות, אלא בעצם קושי מאוד מאוד
- 10 מובנה, שמתעוררת השאלה אם במסגרת האילוצים של
- 11 שיטת המשטר שלנו, אפשר להגיע למצב שהחלטות
- 12 קרדינליות אינטגרטיביות תתקבלנה בצורה מתקבלת על
- 13 הדעת, מול איומים לא קטנים במצב הזה.
- 14 אני אתן לך דוגמא אחת ממסמך שלכם: ב-12 לחודש
- 15 אחרי החטיפה, ראש הממשלה יוצא בהכרזה שהפעולה
- 16 היא פעולה מלחמתית. ואתם מוציאים תסקיר –
- 17 צ. לבני: עשינו הערכה משפטית.
- 18 ר. גביזון: שאומר שזה מאד בעייתי. ואנחנו הולכים עם הדבר הזה
- 19 עד היום, האם האנשים האלה של החזבאללה הם לוחמים
- 20 בלתי חוקיים? הם שבויי מלחמה? הם פושעים? – מה הם?
- 21 איך אנחנו מעמידים לדין היום לוחם חזבאללה שיש
- 22 בידינו, מה המצב שלו?
- 23 צ. לבני: בסדר גמור. נכון. תראי, אני רואה בשאלות האלה
- 24 חשיבות דרמטית ביחס לעתיד, כי הבעיות האלה לא
- 25 נפתרו. לא נפתרו, ואני אענה על זה בכמה מישורים. קודם
- 26 כל ברמת הממשלה, יש כאן בעיות מובנות, אבל אני
- 27 חושבת שבכל זאת צריך לייצר איזו מידה מסוימת של

1 יחסי אמון בין אנשים שהם בכל זאת אמורים לראות
 2 משהו קולקטיבי. אני פעם התבטאתי ואמרתי, שלעומת
 3 דירקטוריון שבו כל חבריו יש להם מטרה משותפת שזאת
 4 טובת החברה, בממשלה, ההרכב הוא כזה שבו גם יש
 5 קבוצות שונות, מסגרות שונות עם סדר יום שונה, וגם
 6 אנשים שונים שיכול להיות שיש להם סדר יום פנימי אחר.
 7 אז קודם כל זה באמת מצב מובנה.
 8 מצד שני, ברמה מסוימת של אנשים שרואים את טובת
 9 המדינה, אז מתגברים על זה, ובאמת אתה יודע שאתה
 10 יושב ויכול לעשות דיון ענייני ודיון שלא ידלוף אח"כ.
 11 הדבר השני, זה בדיוק הנושא של המשרדים. הרי שר היום
 12 לא אמור להיות איש מקצוע בתחום שעליו הוא ממונה, או
 13 המשרד שאותו הוא מקבל. אבל בשביל זה יש את המערכת
 14 המקצועית באותו משרד, שלה אמור להיות גם הזיכרון
 15 ההיסטורי, גם התובנה המשפטית, נגיד, לצורך העניין
 16 הזה, והיא זו שיכולה לתת את ה-input. רק מה שקורה
 17 היום, זה שבהנחה ששר באמת עובד עם המערכת שלו, אז
 18 אני במהלך המלחמה, או זה לא משנה, במהלך המלחמה
 19 מבקשת באמת, אני הולכת לישיבת הממשלה ב-17 לחודש
 20 ואני מבקשת שיסקרו לי את כל החלטות האו"ם עד
 21 עכשיו, על מנת שאני אוכל להתייחס לזה, גם להבין לעצמי
 22 וגם להתייחס בישיבת הממשלה.
 23 לשר הרלוונטי, . . . המערכת היא רלוונטית אם הוא יכול
 24 לעשות בה שימוש אם הוא רוצה. הבעיה היא, שבגלל
 25 העדר המשולש הזה, נגיד, אנחנו מדברים על יחסי חוץ
 26 וביטחון, אז ה-input הזה לא מקבל ביטוי בסוף אצל
 27 השולחן של הגורם המכריע הסופי שזה ראש הממשלה.

- 1 אותו הדבר יכול להיות, נגיד, במערכת הצבאית, ששר
 2 הביטחון עושה את כל הדיונים אצלו. אבל בסוף זה לא
 3 יוצא.
- 4 . . . למשל, אתה יודע מה? זרקת ככה בתחילת הישיבה,
 5 כוחות בין לאומיים כן או לא בהמשך בשטחים - אני לא
 6 יודעת, אני שומעת היום, קוראת גם היום כותרות שיש מי
 7 שאומר כן, יש מי שאומר לא. אנחנו מחויבים לעשות דיון
 8 כזה.
- 9 יש שאלה, אנחנו נגיע להסכם עם הפלשתינאים, אני היום
 10 אוספת במשרד החוץ, . . . את כל הזיכרון הקולקטיבי,
 11 המסמכים שהיו במו"מ בעבר. . . חלק ממה שאני עושה
 12 היום במסגרת משרד החוץ, . . . ז"א אם מדברים על
 13 תהליך נוסף בהקשר הזה, אז באמת יש היום ריכוז . . .
 14 של עבודה במשרד החוץ שאנחנו עושים, . . . אין באמת
 15 תהליך שמאפשר למקבל ההחלטות בסוף, לראש הממשלה
 16 אם אני מסתכלת עליו, לקבל את כל המידע הרלוונטי. אם
 17 שר רוצה לעשות את זה הוא עושה את זה, ואם לא אז לא.
 18 . . .
- 19 כבי' השופט: שרת החוץ, תודה רבה. רצית להוסיף משהו?
 20 צ. לבני: לא התייחסתי, חשבתי שמעניין אתכם גם הנושא של
 21 התהליך המדיני, התוצרים המדיניים, ההחלטות
 22 הצרפתיות האמריקאיות, העבודה. היומיים האחרונים
 23 כבי' השופט: . . .
- 24 ר. גביזון: את יכולה להגיד את מה שאת רוצה על היומיים
 25 האחרונים.
- 26 י. דרור: . . . אם את רוצה להוסיף -
 27 כבי' השופט: אם את רוצה להוסיף אין בעיה.

- 1 צ. לבני : כי דיברנו על היציאה ופחות על הסיום. בגדול, רק בהקשר
- 2 הזה, אז באמת היו לצורך העניין שלושה סופי שבוע.
- 3 האחד היה סוף השבוע שבסיומו קונדוליסה רייס היתה
- 4 אמורה להגיע, וזה בוודאי שמעתם מאהרון אברמוביץ על
- 5 העבודה שנעשתה עם השליחים ועל הייצור של התוצר
- 6 המדיני כפי שהיינו רוצים, שהסתיים ביום ראשון בכפר
- 7 כנא.
- 8 סוף השבוע השני היה ההצעה הצרפתית – אמריקאית,
- 9 שהשתפרה לקראת הסוף, אבל היתה מאד, ה-input של
- 10 ישראל, היינו צריכים די להילחם שם, והיו את היומיים
- 11 האחרונים שאם אני רגע מתארת את זה מהיום של המבצע
- 12 של ה-9 לחודש, שבו התקבלה ההחלטה על המבצע הצבאי
- 13 . . . ביום האחרון יש את ההרעה במצב. . . . אם את כל
- 14 זה אתם יודעים אז אני –
- 15 ר. גביזון : לא, אבל איך את מסבירה את הפער בין המצב והתחושה
- 16 של יום חמישי בערב, שאת עוד רוצה לנסוע לישיבה, כדי
- 17 להשתתף במה –
- 18 צ. לבני : לא, אני רציתי לנסוע כדי להיות עם היד על הדופק, לא
- 19 רק לחגיגה. דרך אגב.
- 20 ר. גביזון : כן, אבל איך קורה לטעמכם המעבר הזה בין יום חמישי
- 21 בלילה ויום שישי בבוקר?
- 22 י. דרור : . . .
- 23 צ. לבני : היו שני שלבים. היה את יום חמישי שהיו השליחים
- 24 האמריקאים כאן . . . לאחר מכן . . . מעביר מכתב
- 25 לאהרון שאומר : אנחנו עדיין עובדים. הוא מעביר טיוטה,
- 26 אחרת אבל הוא אומר : זה נמצא עדיין בעבודה. הוא לא

- 1 אומר את זה הולכים להציע, ואז אנחנו נכנסים במלוא
2 כוחנו. . . .
- 3 י. דרור: . . .
- 4 צ. לבני: . . . אני מודיעה . . . שאנחנו לא יכולים לחיות עם זה,
5 ואנחנו לא יכולים לחיות עם הטיוטה. . . .
- 6 מ. עינן: . . .
- 7 צ. לבני: . . . אני אומרת לה: אנחנו עוצרים את הכוחות. ואז היא
8 אומרת לי: אנחנו ממשיכים לעבוד על זה.
- 9 ר. גביזון: . . .
- 10 צ. לבני: . . .
- 11 כב' השופט . . .
- 12 ר. גביזון: . . .
- 13 צ. לבני: . . .
- 14 ר. גביזון: . . .
- 15 צ. לבני: . . .
- 16 מ. עינן: . . .
- 17 ר. גביזון: . . .
- 18 צ. לבני: . . .
- 19 ר. גביזון: . . .
- 20 צ. לבני: . . .
- 21 ר. גביזון: . . .
- 22 צ. לבני: . . . זה דווקא סוג שאנחנו עובדים כולנו בתוכו.
- 23 ר. גביזון: אני מוכרחה להגיד. . . , אנחנו רואים את כל הדברים
24 האלה קורים, אבל אני מוכרחה להגיד שזה סוג של מו"מ
25 מאד קשה. למה אי אפשר לנהל אותו בערוץ אחד. . . .

- 1 צ. לבני: . . . א. זו בעייה, ב. ייאמר דווקא לזכות המערכת
- 2 בהקשר הזה, שעדכנו כל הזמן בלופ הזה, בהקשר הזה
- 3 היינו מתואמים . . .
- 4 . . . ברגע שהתקבלה ההחלטה, היתה שאלה נוספת, מתי
- 5 בעצם הפסקת האש נכנסת לתוקף, ועל זה היה צריך
- 6 להודיע קופי ענאן . . .
- 7 ההחלטה התקבלה באו"ם. מבחינתנו הנושא היה גמור
- 8 ביום שישי אני לא זוכרת אם זה 9 או 10, באזור 10
- 9 בלילה, משהו כזה, בין 10 לחצות יש התדיינות שהיא
- 10 עוסקת כבר בשאלת ה-60 שעות הנוספות . . .
- 11 אם אתם רוצים חומרים שנוגעים לשיחות טלפון,
- 12 לפגישות עם מזכירת המדינה -
- 13 ר. גביזון: אנחנו קיבלנו את כל זה ממשרד רה"מ, יעזור לנו מאד
- 14 לקבל את זה גם
- 15 צ. לבני: אתם לא יכולתם לקבל את זה מלשכת רה"מ.
- 16 ר. גביזון: לא לא, קיבלנו לגביו.
- 17 י. דרור: אנחנו נשווה את השיחות.
- 18 ר. גביזון: לא לא לא, אנחנו רוצים שתהיה לנו . . . התמונה המלאה,
- 19 וזה מאד יעזור לנו לקבל את זה גם ממשרד החוץ.
- 20 צ. לבני: בסדר גמור. אז האמת היא שאתם תהיו היחידים שיש
- 21 לכם את התמונה המלאה.
- 22 כבי' השופט: יש לנו הרבה דברים שחסרים.
- 23 ח. נדל: . . .
- 24 צ. לבני: . . .
- 25 כבי' השופט: תודה רבה לך.
- 26 צ. לבני: תודה רבה לכם.
- 27

תמה עדותה של שרת החוץ ציפי לבני.

1

2

3

4